

நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் - மதுரை வெளியீடு

ISSN 3049-1703

செந்தமிழ்

SENTHAMIL (TAMIL MONTHLY)

தொகுதி: 120 • பகுதி: 03
திருவள்ளூர் ஆண்டு 2057

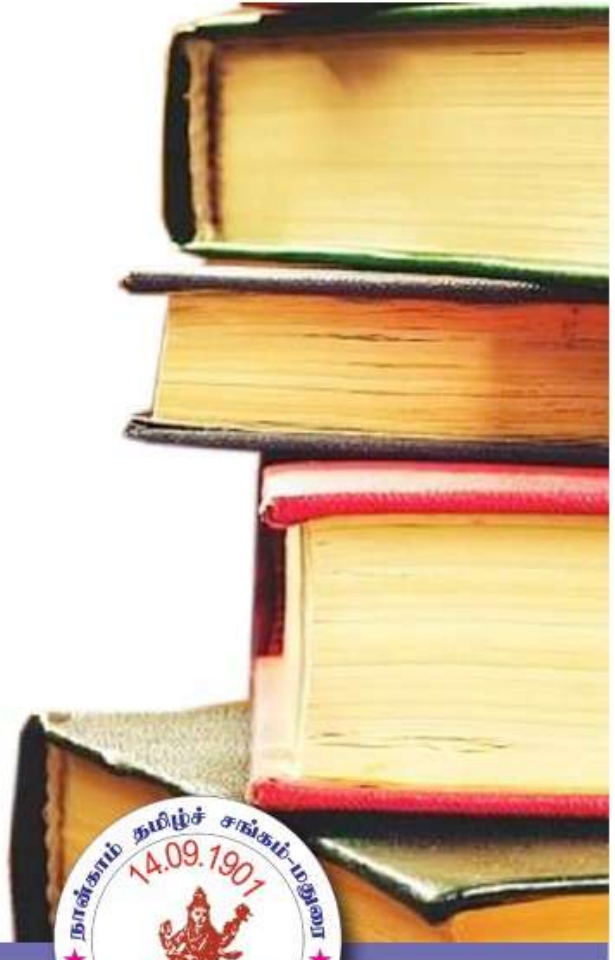
திங்கள் இதழ்
மார்ச், 2026

வள்ளல் பாண்டித்துரைத் தேவர்
1867 - 1911

மன்னர் பாசுகர சேதுபதி
1868 - 1903

தோற்றம் : 14.09.1901

பதிவு எண் : 2/1908

விலை ரூ.20

புதிப்புச்சிறியார் (Chief Editor)

Prof.R.Sathasivam (Rtd.)

Alagappa Government Arts College, Karaikudi - 630 003.
94874 45403 / sathasivam1940@gmail.com

ஆசிரியர் குழு (EDITORIAL BOARD)

Senior Member

Dr.P.Maruthanayagam,

Fellow, Central Institute of Classical Tamil, Chennai - 600 100.
94427 87727 / pmaruthanayagam@gmail.com

Dr.M.Thirumalai,

Former Vice Chancellor,
Tamil University,
Tanjore - 613 010.
thirumalai1953@gmail.com

Dr.E.K.Ramasamy,

HOD (Rtd),
Department of Tamil, Yadava College,
Madurai - 625 014.
ekrsamy@gmail.com

Dr.R.Thamodaran,

Chairperson,
Special Centre for Tamil Studies,
Jawaharlal Nehru University,
New Delhi - 110067.
thamotharan@mail.jnu.ac.in

Dr.P.Ananda Kumar,

Senior Professor and Head, Dept. of Tamil,
Gandhigram Rural Institute,
(Deemed to be University),
Dindigul (Dt.) - 624 302.
anandakumargri@gmail.com

Dr.S.Kavitha,

Professor & HOD,
School of Indian Languages &
Comparative Lit., Tamil University,
Tanjore - 613 010.
skavithatamil@gmail.com

Dr.U.Karuppathavan,

Assistant Professor & HOD (i/c),
Department of Literary Criticism,
Madurai Kamaraj University,
Madurai - 625 021.
ukthevar.tamil@mkuniversity.ac.in

Dr.Palani Arangasamy,

Professor (Rtd.),
Department of Translation,
Tamil University, Tanjore - 613 010.
palaniarangasamy@gmail.com

Dr.P.Suyambu

Curator (Rtd.)
Dr.U.V.S. Library,
Besant Nagar, Chennai - 600 090.
Psuyambutv@gmail.com

Dr.Y.Manikandan

Professor & Head,
Department of Tamil Language,
University of Madras,
Chennai - 600 005.
manikandan@unom.ac.in

Dr.U.Balasubramaniam,

Controller of Examinations,
Manonmaniam Sundaranar University,
Tirunelveli - 627 012.
ulabalan@gmail.com

Dr.K.Mariappan,

Assistant Professor,
Dept. of Tamil Language and Translation,
Dravidian University,
Kuppam - 517 426. Andrapradesh,
gmariyappan.du@gmail.com

Dr.A.Nanthini,

Assistant Professor,
Department of Tamil,
Senthamil College,
Madurai - 625 001.
nanthini@senthamilcollege.com

செந்தமிழ்

A Monthly Journal

[ISSN : 3049 - 1703]

Published by

Naangaam Tamil Sangam
Since 1902

Vol : 120 Issue : 03

March 2026

Subject : **Tamil Literature,**
Linguistics

Language : **Tamil**

Published by : **S.Mariappamurali**
on behalf of

Naangaam Tamil Sangam,

54, Tamil Sangam Road, Madurai - 01.

Mobile No. - 94435 01679

Editor : **Prof. R.Sathasivam (Rtd.)**

2/861, Rasarasan Street,

Madurai - 625 020.

Mobile No. - 94874 45403

Printed at **Senthamil Press,**

54, Tamil Sangam Road, Madurai - 01.

வலைத்தளம்

www.maduraitamilsangam.com

www.senthamilcollege.com

மின்னஞ்சல்

senthamiljournal@senthamilcollege.com

வொருளடக்கம்

1. இதழ்மணம் 4
பேரா.இரா.சதாசிவனார்
2. திருக்குறள் போற்றி 8
முதுமுனைவர் இரா.இளங்குமரனார்
3. நற்றிணை 12
பேரா.இரா.சதாசிவனார்
4. ஒரு அணைக்கட்டும் 21
சில நதிகளும்
பேரா. மா.சிவதாசன்
5. கந்து வழிபாடு - அன்றும் 31
இன்றும்
முனைவர் பி.தமிழகன்
6. தி. செளரிப் பெருமாள் 36
அரங்கனார் புத்துரை
முனைவர் ஆ.மணி
7. சங்கச் செய்திகள் 40

தனி இதழ்	ரூ. 20
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 200
ஆயுள் சந்தா	ரூ. 3000
புரவலர் கட்டணம்	ரூ. 10,000

SENTHAMIL - A peer reviewed Academic Journal published by Naangaam Tamil Sangam, a non-profit, educational, social, cultural and research establishment founded in 1901. It aims to promote research and scholarly contributions in the fields of Tamil Language, Literature and Culture. It serves as a platform for academics, researchers and writers to share insights and discoveries that advance understanding and appreciation of the Tamil Language and its rich literary heritage. Focus areas are Tamil literature, linguistic studies, cultural analyses and modern writings.

இதழ் மணம்

பேரா.இரா.சதாச்வனார்,

பதீப்பாசீர்யர்.

அலைபேசீ : 94874 45403

பேராசான் இளங்குமரனார் திருக்குறள் போற்றிப் பகுதியில் தாம் கற்றதைச் சொல்லும் திறமும் பிறர் கூறும் நுட்பத்தை உள்வாங்கி உயரும் திறமும் கூறி, மேலும் நாடு என்பதன் இலக்கணமும் அன்பு, அருள் இவற்றைப் பேணும் முறையையும் எடுத்து இயம்புகிறார். நாடு என்பது நாட்டு மக்களைச் சார்ந்தது. “எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே” என்பது புறம்; நாட்டில் நடக்கும் புற வாழ்க்கைச் செயல்பாடுகள் இனிவரும் தலைமுறைகளுக்குக் கேடு பயக்காத அறநெறி தழுவியதாக இருப்பது அறிவுடைமையாகும்.

முறை செய்து காப்பாற்றும் அரசு மக்களுக்குத் தீமை பயக்கும் செயல்களைத் தடுத்து, நாட்டு மக்கள் அறிவு நலம் பெற்று அவர் உள்ளமும் உடலும் தீங்குறா உயர் நெறியில் செல்ல வழி நடத்தும் ஆற்றல் உடைய ஆளுமை உடையதாகச் செயல்படவேண்டும். நச்சுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து பணம் பண்ணலாம். இயற்கையைச் சிதைத்துப் பொருளீட்டி வாழலாம் என்னும் சுயநலம் மேலோங்கி வருவதை ஆசிரியர் இளங்குமரனார் குறிப்புப் பொருளாகச் சுட்டிச் செல்வதை அரசியலார் உணர்தல் கடமையாகும். மக்களும் இயற்கையின் ஒரு பகுதியாகும்; இயற்கையின் அழிவு மக்கள் இனத்தின் பேரழிவை உண்டாக்கும் என்னும் பேருண்மை உணர்தற்பாலது.

அன்பும் அருளும் செல்வச் செவிலியால் வளர்க்கப்படும் என்பதால் செய்க பொருளை என்னும் பொருளாதாரக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்துகிறார். பொருளே உள்ளத்தில் எழும் அருள், இரக்கம், தயை, கருணை ஆகிய உணர்வுகளைப் போற்றுவதற்குத் தேவைப்படுகிறது. “வீடுதோறும் இரந்தும் பசிஅறாது அயர்ந்த வெற்றறைக் கண்டு உள்ளம் வியர்த்தேன்” என

செந்தமிழ் இதழ்
அருளாளப் பெருந்தகை வலியுறுத்துவது பிறருக்கு உதவுவதற்குப் பொருள் வேண்டும்; அதனை ஈட்டிப் பிறருக்கு உதவும் அருளுடைமை வேண்டும் என்னும் வாழ்க்கை நோக்கை ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கும் நுட்பம் நுண்ணிதின் உணர்தற்குரியதாகும்.

போற்றுதல் என்பது பொருளையும் அருளையும் போற்றி சமுதாய நலம் காக்கும் அரசியல் நெறி; முறை செய்து காப்பாற்றும் அரசியல் நெறி என்பதைத் திருக்குறள் போற்றி என்னும் இப்பகுதியில் பேராசிரியர் இளங்குமரனார் போற்றி உரைப்பது கற்று இன்புறத்தக்கது.

அடுத்துப் பேராசிரியர் மா.சிவதாசன் முல்லைப் பெரியாற்று மாண்பையும் தமிழகம் மலையாளமாக மாற்றம் பெற்று மொழிவழித் தனி மாநிலமாக அமைந்தது வடமொழிக் கலப்பின் காரணிகளில் ஒன்று என்பதும் தமிழ் தன் தனித் தன்மையைப் போற்றி பாதுகாத்தது,

“வடசொற் கிளவி வடஎழுத்து ஓர்இ

எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே”

என்னும் தொல்காப்பிய நெறியைத் தடம் புறலாது பாதுகாக்க அறிஞர் மேற்கொண்ட தமிழ்மொழிப் பாதுகாப்பு முயற்சியாகும். இதனை உணராது மணியும் பவளமும் கோத்த மாலை என வடமொழியைக் கலந்து எழுத வற்புறுத்தியதால் தமிழ் மலையாளமாக மாறியது என்னும் உண்மையும், தமிழ் மலையாளமாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது என்பதும் நுண்ணிதின் உணர்தற்பாலதாகும். பேராசிரியர் ம.சிவதாசன் கட்டுரை புவியியல் சார்ந்தும் மொழி சார்ந்தும் ஒருங்கிணைந்திருந்த வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறும் நாடாக இருந்தது பல மாநிலங்களாக பகுப்புண்டது பிறமொழிக் கலப்பை ஏற்ற தன் விளைவாகும் என்னும் உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. முல்லைப் பெரியாறு அணை தமிழகம் மலையாளம் ஆகிய இருமாநிலங்களையும் ஒருங்கிணைக்கும் அரணாக அமைந்துள்ளதும் திருவிதாங்கூர் அரசுகும்பத்தினர் செய்த நற்பணிகளில் ஒன்றாக இவ்வணையின் தோற்றம் அமைந்துள்ளது இரு மாநிலங்களுக்கு இடையிலான நட்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

“கந்து வழிபாடு – அன்றும் இன்றும்” என்னும் தலைப்பில் பேராசிரியர் பி.தமிழகன் எழுதியுள்ள கட்டுரை கந்து வழிபாடு தொடக்க முதல் மரபு வழியாகத் தமிழ் மக்கள் வழிபாட்டு வழக்காறு கந்தன் வழிபாடாக ஓங்கிய நிலைப்பேற்றை எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது.

கடம்பமர் நெடுவேள் (பெரும்பாண் 75) கடம்பமர்ந்து, கடம்பமர் அணி நிலை (பரிபாடல் “கடம்பமர் மன்றற் றொங்கற் கந்தனைச் சிந்தை செய்வாம்”, “கடம்பமர் காளை” என்னும் தொடர்கள் பிற்காலத்தில் “வைகல் மறவாது வாழ்த்தி ஏத்திக் காதன்மையால் தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே” என்னும் வழிபாட்டு நெறி, புறவழிபாடு என்னும் நிலையிலிருந்து அகவழிபாடாக மாற்றம் பெற்று அடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே என்று அப்பர் அடிகள் அடியவர் நெஞ்சக் கோயிலுள் உறையும் உயர்நிலை பெற்றதை கடவுட் கோட்பாட்டின் வளர்ச்சி நிலை தமிழ் இலக்கியங்களின் செய்தியாக அமைந்துள்ளது.

கடம்பமரத்தின் அடிப்பகுதியை நட்டு வழிபடுவது பின்பு கற்கள் நட்டு வழிபடும் மாற்றம் பெற்றுள்ளது என்பதை ஆலக்கோயில் போன்ற தொடர்கள் சுட்டுகின்றன. இயற்கை வழிபாட்டுநிலை பிற்காலத்தில் கோயில் வழிபாட்டு அமைப்பு உருவாகத் தோற்றுவாய் செய்த செய்தியும் சிந்திக்கற்பாலதாகும்.

திணைவழிச் சமுதாயம் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் நில மக்கள் இயற்கையின் தொடர் பற்றி அவ்வவ் நிலத்திற்குரிய குறியீடுகளைக் கொண்டு நட்டு வழிபாடு செய்தனர் என்னும் செய்தி சுறா மீனின் கொம்பினை நட்டு நெய்தல் நில மக்கள் வழிபட்டதாக அறிகிறோம். ஆகவே தறி என்பது மரத்தின் அடிப்பகுதியாகக் கடவுட் சாயல் என்பதை,

“செவ்வேள் ... மராஅத்தன் சாயை நின்றணங்கும்”

குறிப்பு வெளிப்படுத்துகிறது. தமிழ் மக்கள் பண்டை நாள் தொட்டு இயற்கை வழிபாட்டு நெறியில் ஊற்றம் பெற்று ஆலக்கோயில், கடம்பு அமர் செல்வன் கோயில் எனத் தளங்கள் தோறும் மரங்கள் போற்றப்பட்ட செய்தியும் கந்து வழிபாட்டின் உள்ளடக்கமாக அமைந்துள்ளமையும் பேராசிரியர் பி.தமிழகன் கட்டுரை எடுத்துரைக்கும் அரிய உண்மையாகும். இயற்கையைப் போற்றி வழிபட்ட சமுதாயம் தமிழ்ச் சமுதாயம் என்பதும் கந்து வழிபாட்டு

நாகரிகத்தின் தொடர்ச்சி சாலப் பழையானது என்பதும் அறிஞர் பி.தமிழகன் எடுத்து உரைக்கும் செய்தி. கட்டுரை தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு முழுவதையும் உணர்த்தும் அரிய செய்திகளை உள்ளடக்கியுள்ளது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

கந்தழி குறித்துப் பேராசிரியர் இளங்குமரனார் கருத்து சிந்தனைக்குரியதாகும்.

இளங்குமரனார் கூற்று

கந்து வழிபாடு நடுகல் வழிபாடு, நடுதறி வழிபாடு எனவும் படும். கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே என அப்பரடிகள் சுட்டிச் செல்கிறார். நால்வகை வாழ்த்துக்களில் கந்தழி என்பதும் ஒன்று. கந்து – பற்று, பற்றுக்கோடு, அழி – அற்றது. பற்றற்ற ஒன்று கந்தழி என்பதாகும்” என்கிறார்.

எனவே பற்றற்றான் இறைவன்; அவனைப் பற்றி வழிபடுவதற்கு அமைந்த தறி அவன் உறையும் நிலமாகக் கொள்ளப்பட்டது. நிலையாமை உணர்ந்து பற்றினை விட்டு பரம்பொருளைப் பற்றும் உணர்வு நிலையை கந்தழி எனப் போற்றினர் என்னும் உண்மையை உணர்த்துகிறது. இதனைப் பரிமேலழகர், பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை என்னும் குறள் உரையில், கடவுள் வாழ்த்திற்கு ஏற்ப ஈண்டும் பொதுவகையால் பற்றற்றான் என்றார். எல்லாப் பொருளையும் பற்றி நின்றே பற்றற்ற இறைவன் என்றும், விடாது வந்த பற்று விடுதற்குரிய உபாயம் தியான சமாதி என்றும், விடாது வந்த பற்று என்பது அநாதியாய் வரும் உடம்பின் பற்றினை என எடுத்துரைக்கும் செய்தி சிந்தனைக்குரியதாகும்.

திருக்குறள் போற்றி

முதுமுனைவர் இரா.இளங்குமரனார்

91. கற்றவை செலச்சொல் கலையே போற்றி

சிலர் நிரம்பக் கற்றிருப்பர்; பல துறைத் திறமும் பெற்றிருப்பர். அத்தகையர், மலர்ந்தாலும் மணமில்லாத மலர் போன்றவர் என்பார் வள்ளுவர். ஏன்? சொல்லும் திறம் அவர்க்கு இல்லாததால் கற்றல் வேறு; கற்றதை அவையில் எடுத்துச் சொல்லும் திறமவேறு. கையில் கருவி இருக்கும்; ஆனால், அக்கருவியைப் பயன்படுத்தத் தெரியாது என்றால் கொண்ட கருவியால் என்ன பயன். தனியே தம் நண்பர் அன்பர் ஆயவர்களுடன் சுவையும் நகைப்புமாகப் பேச வல்லாராக இருப்பவரும் அவையைக் கண்டதும், மேடை ஏறியதும் அஞ்சி நடுங்குவார். கால் கை உதறி, வாய்ச் சொல் வராது தவிப்பார்.

ஒருவர் ஆங்கிலர்; மேடை ஏறினார்; நான் நினைப்பது என்னவென்றால் (ஐ கன்சீவ்) என மும்முறை கூறிச் சொல் வராது கீழே இறங்கினார். 'கன்சீவ்' என்பதற்குக் 'கருக்கொள்ளல்' என்ற பொருளும் உண்டு. அதனால் தலைமை தாங்கியவர் "மும்முறை கருக்கொண்டும் மகவைப் பெறாமல் இறங்கினார்" என்றார். காந்தியடிகள் வழக்குரைஞராக ஆப்பிரிக்காவுக்குச் சென்றார். "முறைமன்றில் ஏறினார். நடுக்கமுற்றார். சொல்வரவில்லை வழக்கர் தந்த தொகையை வாங்க மறுத்துவிட்டார். பின்னர் அவர் சொல்லைக் கேட்க இலக்கம் இலக்கம் பேர் காத்துக் கிடக்கும் பொழிவாளரானார். சர்ச்சில் என்பார் இங்கிலாந்தின் தலைமை அமைச்சர். ஒரு கூட்டத்திற்குப் பேசப்போகுமுன் கண்ணாடி முன் நின்று, கையசைப்பு காலசைப்பு முகக்குறிப்பு ஆகியவற்றைச் சீர் செய்து கொண்டே பொழிவு செய்வாராம். தெமாசு தனிசு என்பார் திக்குவாயர்; கூழாங்கற்களை வாயில் போட்டுக் கொண்டு ஆறு, மலைப் பகுதிகளுக்குச் சென்று கத்திக் கத்தி உலகம் வியக்கும் பொழிவாளரானார் என்பது வரலாறு.

“கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவார் கற்றார்முன்

கற்ற செலச்சொல்லு வார்”

(722)

என்றும்,

“கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாம் கற்ற
மிக்காருள் மிக்க கொளல்” (724)

என்றும் திருக்குறள் கூறியது. போற்றி,

“கற்றவை செலச்சொல் கலையே போற்றி” என்றது.

92. நாடா வளத்ததாம் நாடே போற்றி

‘நாடு’ என்பதை ஓரதிகாரமாகக் கொண்டது திருக்குறள்.

நாடு – ஆண்மறை நாடு, உரத்த நாடு, வளநாடு - இவை ஊர்

நாடு – தமிழ்நாடு, அயல்நாடு, மேல்நாடு - இவை விரிநிலம்

நாடு – விரும்பு, நாட்டம் - கண்

இச்சொல் பலபொருள் தருவது.

குறையா விளைவு, தக்க அறிஞர், நிரம்பிய செல்வர் சேர்ந்தமைவது நாடு. பசி இல்லாமை, பிணியில்லாமை, பகையில்லாமை கொண்டது நாடு.

ஒன்று படாக் குழுக்கள், பாழாக்கும் உட்பகை, அரசை ஆட்டி வைக்கும் கொள்ளை, கொலைக் கூட்டம் இல்லாதது நாடு.

மேல் நீராம் மழை, நிலத்தில் ஓடும் ஆற்றுநீர், நிலத்தடி நீர், வளமான மலை, காட்டரண் உடையது நாடு.

நாட்டின் உணவு, உடை, உறைவிடம், தொழில் ஆகியவற்றுக்கு எந்த நாட்டையும் எதிர்பாராது தன் நிறைவு கொண்டது நாடு.

இவ்வெல்லாம் இருந்தாலும் ஆள்வோர் தக்கோராக இருப்பதே உயர்வுடைய நாடாகும் என்கிறார் வள்ளுவர். அடுத்த ஊர்க்குப் போய் வருவதுபோல் அயல்நாட்டுப் போக்கு வரவு அமைந்து விட்ட காலம் இது. ஒரு நாட்டில் கிடைக்கும் பொருள் இன்னொரு நாட்டில் கிடைப்பது இல்லை. ஆதலால், ஒரு நாட்டொடு மற்றொரு நாட்டுக் கூட்டும் வணிகமும் தொழில் தொடர்பும் வேண்டியதாக உள்ளது! இந்நிலை ஆனாலும் ஒரு நாட்டுக்குக் கேடு என்று தள்ளியதையும், விழிப்புள்ள நாடுகள் வேண்டா; பிற்கேடாவது என்று தள்ளியதையும் கொண்டு வந்து ‘நாட்டு நலம்’ எனக் காட்டும் கீழ்மை – கொத்தடிமையுடைய நாடு, நாடாகாது! அந்நாட்டுக்கு ஆகாத நச்சாலைகளை ஏற்று நடத்துவது, தலையாய நாட்டுநலக் கேடு. ஆண்டுக்கணக்காக மக்கள் போராடியும் அதைப் பொருட்டாக எண்ணாமல்

செந்தமிழ் இதழ்
மக்களை ஒடுக்கி அவற்றை நடத்துவது வள்ளுவர் கூறிய கொடுங்கோல்
அரசாகும்.

“நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு” (739)

என்பது வள்ளுவம் .

“நாடா வளத்ததாம் நாடே போற்றி”

என்பது போற்றி.

93. அன்பின் குழுவியாம் அருளே போற்றி

அன்பு என்பது பற்றி ‘அன்போடு இயைந்த வழக்கே போற்றி’ (13) என்பதில் பார்த்துள்ளோம். அன்புடையார் தம் உடல், உடைமை ஆகியவற்றை வழங்கும் தன்மையர்; அன்பு அமைந்த வாழ்வே, உயிரோடு வாழும் வாழ்வு என்பதை அறிந்துள்ளோம். அன்பு முதிர்ந்து தாய்மைப் பேறு எய்துகின்றது. அது பெற்ற பிள்ளை, “தாய் எட்டடி என்றால் குட்டி பதினாறடி” என்பது போல் விளங்குகின்றது. அதற்கு அருள் என்று பெயர் சூட்டுகின்றனர்.

அருள் என்பது உருக்கமே வடிவானது. அன்பு தொடர்புடையவற்றுக்கு மட்டும் உதவினால், அருள் தொடர்பு இல்லாத எவர்க்கும் - எவ்வுயிர்க்கும் உதவுவதாகத் திகழ்கின்றது. பிறர்க்கு உதவுவது மட்டுமன்றி எவ்வுயிர்க்கும் உதவுவதும் தனக்கு வரும் அல்லல் எவற்றையும் தாங்குவதாகவும் அமைகின்றது என்பதை,

“அல்லல் அறியா அருளே போற்றி” (35)

என்பதில் அறிந்துள்ளோம்.

மெய்ப்பொருள் நாயனார் என்பார் நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர். திருக்கோவலூரில் வாழ்ந்தவர். பொய்த்தவவேடம் கொண்ட முத்தநாதன் என்பான் ஏடு கொண்டுவருவது போல வாளை மறைத்துக் கொண்டு வந்து குத்தினான். அவனை வெட்டக் காவலன் தத்தன் ஓடிவந்தான் “தத்தா, நம்மவன்; இவனுக்கு ஊறு பாடு எதுவும் இல்லாமல் ஊர் எல்லைவரை விட்டுவா என்று சொல்லி, அவ்வாறு அவன் செய்ததை அறிந்தபின் உயிர்நீத்தவர். அருள் வடிவானவர் அவர். ஆடு மாடுகள் மேய்ச்சலுக்குப் போகின்றன. அவற்றுக்கு உடலில் ஊரல் உண்டானால்

செந்தமிழ் இதழ்
தேய்த்துக் கொள்ள வழிகளில் “ஆ உறிஞ்சு குற்றி” என்னும் தூண் நிறுத்திய
வழக்கு உண்டு. இதனை வள்ளுவர்,

“அருளென்னும் அன்பீன் குழவி” (757)

என்றார் போற்றி,

“அன்பீன் குழவியாம் அருளே போற்றி” என்றது.

94. அருள்வளர் செவிலிப் பொருளே போற்றி

அன்பு பெற்ற அருளாகிய குழந்தை வளர்வதற்கு வளர்ப்புத் தாயாம் செவிலித் தாய் வேண்டும் என்று வள்ளுவர் நெஞ்சம் கருதியது. பழநாளில் பெற்ற தாயை நற்றாய் என்றும் வளர்ப்புத் தாயைச் செவிலித்தாய் என்றும் ‘முறை’யிட்டுக் கூறுவது வழக்கம். அவ்வகையில், அருட் குழந்தை வளர்ந்து சிறக்கவும் பெற்றுப் பெருகவும் ‘பொருள்’ என்னும் செவிலித்தாய் வேண்டும் என்று தெளிந்தார் வள்ளுவர்.

பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலக வாழ்வே வாழ்வாக இராதே!

எந்த ஒன்றுக்கும் பொருள் இல்லாமல் தீராதே!

நான் அவரைப் பார்க்கப் போனேன்; அவர் என்னை ஒரு பொருளாக
— பொருட்டாக எண்ணவில்லை என்று கூறுவது மக்கள் வழக்கு ஆயிற்றே!

பொருள் என்பது அணையாத விளக்கு என்றும், அவர் புகழ் நாடு கடந்து நாடு செல்லும் என்றும் வள்ளுவர் கூறுகின்றாரே. “மேலாடை இன்றிச் சபை புகுந்தால் மேதினியோர் நூலாயிரம் படித்தாலும் பெரிதென்றெண்ணார்” என்று ஒருபுலவர் புலம்புகின்றாரே! “பசிவந்திடப் பத்தும் போம்” என்று என்கிறாரே ஒரு புலவர். வயிற்றடிக் கொடுமை தானே, உழைப்பைத் தூண்டும் தூண்டாமணி விளக்காக நாடு நாடாக செல்ல வைக்கிறது. ஒருவர் துயர்கண்டு உருகிக் கண்ணீர் வடித்தால் துயர் தீருமா? பொருள் கொடுத்து உதவினால் தானே பயனாம்! அதனால்,

“அருளென்னும் அன்பீன் குழவி” (757)

என்ற வள்ளுவர்,

“பொருளென்னும் செல்வச் செவிலியால் உண்டு” (757)

என்றார். போற்றி,

“அருள்வளர் செவிலிப் பொருளே போற்றி” என்றது.

நற்றிணை

உரை விளக்கம் : பேரா. இரா. சதாசிவனார்

பாடல் எண் 58

நெய்தல் திணை : முதுகூத்தனார் பாடியது

பாடல்

பெருமுது செல்வர் பொன்னுடைப் புதல்வர்
சிறுதோள் கோத்த செவ்வரிப் பறையின்
கண்ணகத்து எழுதிய குரீஇ போலக்
கோல்கொண்டு அலைப்பப் படிஇயர் மாதோ
வீரை வேண்மான் வெளியன் தித்தன்
முரசுமுதல் கொளீஇய மாலை விளக்கின்
வெண்கோடு இயம்ப நுண்பனி அரும்பக்
கையற வந்த பொழுதொடு மெய்சோர்ந்து
அவல நெஞ்சினம் பெயர உயர்திரை
நீடுநீர்ப் பனித்துறைச் சேர்ப்பன்
ஓடுதேர் நுண்நுகம் நுழைத்த மாவே.

(தோழி கூற்று : மாவின்மேல் வைத்து அறிவுறுத்தியது)

உரை

வீரை வேண்மான் வெளியன் தித்தன் - உறையூரைத் தலைநகராகக்
கொண்டு அரசாட்சி செய்த வேண்மான் ஆகிய வெளியன் மகன் தித்தன்,
முரசுமுதல் கொளீஇய மாலை விளக்கின் - தலைநகரில் மாலை நேரத்தில்
முரசு முழங்கவும் பெண்கள் இல்லம் தோறும் தெருவில் விளக்கு ஏற்றவும்,
வெண்கோடு இயம்ப - சங்கு ஒலிக்கவும், நுண்பனி அரும்பக் - முன்பனிக்
காலத்துக் குளிர் தூற்றவும், கையற வந்த பொழுதொடு மெய் சோர்ந்து -
உடலும் உள்ளமும் செயலற மாலைப் பொழுது உயிரையும் உடம்பையும்
வாட்ட, அவல நெஞ்சினம் - கவலை தோய்ந்த உள்ளத்தோடு யாம் இருக்க
உயர்திரை நீடுநீர் பனித்துறைச் சேர்ப்பன் பெயர - கடலலை ஓங்கி
ஒலிக்கின்றதும் குளிர்வாட்டும் நீண்ட கடற்றுறைத் தலைவன் விரைந்து
செல்லும்படி, ஓடுதேர் நுண்நுகம் நுழைத்த மாவே - தலைவனுடைய தேரை
விரைந்து இழுத்துச் செல்கின்ற நுண்ணிய நுகத்தில் பூட்டப்பட்ட குதிரையை,

பெருமுது செல்வர் - பண்டுதொட்டுச் செல்வரான உயர்குடிப் பிறப்பாளர், பொன்னுடைப் புதல்வர் - பொன் அணிகளை அணிந்து தெருவில் விளையாடும், சிறுதோள் கோத்த செவ்வரிப் பறையின் - சிறுவர் தம் சிறிய தோளில் தொங்கும் செம்மணி கோத்த பறைக் கொட்டில், கண்ணகத்து எழுதிய குரீஇ போலக் - நடுவில் எழுதிய குருவி போல, கோல் கொண்டு அலைப்பப் படிஇயர் மாதோ - சிறுவன் கையில் உள்ள பிரம்பு கொண்டு கொட்டில் வரைந்த குருவி அடிபடுவது போலத் தலைவன் செல்லும் தேரின் குதிரையை அடித்து நிறுத்தித் தலைவனுக்குத் தலைவியின் ஏக்கப் பெருமூச்சை அறிவுறுத்தவேண்டும்.

பொருள் :

வீரை என்னும் ஊரினனாகிய சோழர் குடிக்குரிய காவல்புண்ட தித்தன் உறையூரை ஆண்ட நாட்களின் பெருமித வாழ்க்கையை இப்பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. வெளியன் மகன் தித்தன் உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு சோழர் குடிக்கு அரணாக ஆட்சி செய்கின்ற நாட்களில் தித்தனுடைய ஆட்சி புலவர் போற்றும் சிறப்புடையதாக இருந்த செய்தி இப்பாடலில் புலனாகின்றது. மாலை நேரத்தில் பெண்கள் இல்லம் தோறும் விளக்கு ஏற்றித் தெருவெங்கும் ஒளி வெள்ளம் பாய்ச்சவும், முரசு மாலை நேரத்தில் ஒலிக்கவும் வெண் சங்கு முழங்கவும் ஊர் எப்போதும் விழாக்கோலம் பூண்டிருந்த சிறப்பைப் புலவர் முதுகூத்தனார் பாடி இன்புறுகின்றார். மாலை வேளையில் பொன் அணி அணிந்து பெருங்குடிச் செல்வப் புதல்வர்கள் சிறுபறை கொட்டி ஆடிச் சிறுதேர் உருட்டி மகிழ்ந்தனர். புலவர் சிறுபறையின் அழகைக் கண்டு உரைப்பது பறையின் நடுவில் குருவி வண்ணம் தீட்டப்பட்டுள்ளது பறையின் பக்கங்களில் செம்மணி புனைந்திருப்பதும் நகரின் செல்வ வளத்தையும் நாகரிகச் சிறப்பையும் மக்கள் மகிழ்ச்சியில் திளைக்க நல்லாட்சி புரிந்த தித்தன் மாண்பு உறையூரின் நகர நாகரிகத்தின் வெளிப்பாடு. ஊரும் நாடும் மகிழ் உறும் வேளையில் ஒருயிர் தலைவனை நினைத்து ஏங்குவது மாறுபட்ட இருவேறு உலகத்தைக் காட்டுகிறது. தலைவி தலைவனுடைய தேர்வரவு நோக்கி இருக்கின்றாள். அதனை உணராத தலைவன் குதிரையை விரைந்து செலுத்தும் குதிரையை சிறுவர் சிறுபறை அடிபடுவது போலப் பிரம்பு கொண்டு அடித்து வரிபடர்ந்த கண்களையுடைய தலைவி தலைவன் நினைவால் ஏக்கமுற்றுப் பசலை

செந்தமிழ் இதழ்
பாய்ந்து துன்புறுகின்றாள் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். இத்துயரத்திற்கு ஏதுவான தலைவனைக் கோல் கொண்டு அடிப்பதா? அல்லது வேகமாகச் செல்லும் குதிரையை அடித்து நிறுத்தி தலைவியின் நீடு நினைந்து ஏங்கும் ஏக்கத்தை அறிவுறுத்துவதா? இரண்டும் ஒப்பச் செய்வதற்குரியனவாகும். முன்பனிக் காலத்தில் தலைவியின் ஏக்கத்தை அறியாததை அறிவுறுத்த வேண்டித் தோழி தலைவனை நோக்கிய அறிவுரையாகும். அன்பின் மிகுதியால் சாட்டை கொண்டு அடித்துச் சொல்ல வேண்டிய செய்தி வரைவு நீட்டிக்காமல் ஊருடன் வந்து தலைவியைத் தேருடன் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதை,

“நுண்பனி அரும்பக்

கையற வந்த பொழுதொடு மெய்சோர்ந்து

அவல நெஞ்சினம் பெயர உயர்திரை

நீடுநீர்ப் பனித்துறைச் சேர்ப்பன்

ஒடுதேர் நுண்முகம் நுழைத்த மாவே”,

என ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கும் செய்தி குறிப்புப் பொருளாகும்.

மாலைப் பொழுதும் முன்பனியும் தலைவியின் உடலும் உள்ளமும் கையறவுக்கு ஏதுவாயின. தலைவன் செல்லும் வழியும் “நீடுநீர் பனித்துறை” முன்பனி இருவருக்கும் பொதுவானாற்போலக் காமுற்ற அன்பும் இருவருக்கும் ஒன்றேயாகும். குதிரை தான் நிற்காமல் போகிறது. அதற்கு கடிவாளம் பூட்டியதால் தலைவியின் ஏக்கம் கண்ணில் தெரியாமல் போகிறது. அதனை கோல் கொண்டு அடித்து நிறுத்தித் தலைவனுக்குச் சொல்ல வேண்டிய செய்தி ஒன்று உண்டு; மாலை நேரத்தில் ஊரெல்லாம் விழாக் கொண்டிருப்பது போலத் தலைவியும் விழவு மலிமுதூரில் மகிழ்ந்து இன்புறத் தலைவன் ஊர் கூடிவந்து தலைவியை மணம் முடித்துத் தேரில் ஏற்றிச் செல்ல வேண்டும் என்னும் உண்மையைத் தலைவனுக்கும் அவனுடைய குதிரைக்கும் அறிவுறுத்த வேண்டும் என்னும் குறிப்புப் பொருள் பாடலில் பொதிந்துள்ளது கண்டு இன்புறத்தக்கது.

“முரசு கொளீஇய மாலை விளக்கின்

வெண் கோடு இயம்ப”

என்னும் தொடர் தமிழ் நாட்டுக் கோயில் நகரங்களில் குறித்த வேளையில் முரசு இயம்பவும், சங்கு முழங்கவும் மாலை நேரத்தில் விளக்கு ஏற்றுதலும்

செந்தமிழ் இதழ்
மரபு வழி வந்த வழக்கமாகும். இன்றும் மதுரை போன்ற நகரங்களில் முரசு அறையும் மண்டபம் நகராமண்டபம் என அழைக்கப்படுகிறது. அது அம்மன் சந்நதியில் கிழக்குச் சித்திரை வீதி சேருமிடத்தில் உள்ளது. நாள்தோறும் முரசு ஒலிப்பது இன்றும் வழக்கமாக உள்ளது.

பட்டினப்பாலையில் சிறுவர் சிறுதேர் உருட்டும் விலங்கு பகையல்லது கலங்கு பகை அறியாப் பட்டினம் பேசப்படுவது போல ஈண்டும் ஆசிரியர்,

“பெருமுது செல்வர் பொன்னுடைப் புதல்வர்
சிறுதோள் கோத்த செவ்வரிப் பறை”

எனச் சிறப்பிப்பது அரசியல் மாண்பும், நகரின் பண்பாடும், நாகரிகமும், செல்வ வளமும் சுட்டியதாகும். “நுண்பனி அரும்பக் கையற வந்த பொழுதொடு மெய்சோர்ந்து அவல நெஞ்சினம்” என்னும் தொடர் தலைவியின் நீடு நினைந்து நெஞ்சம் ஏங்கும் ஏக்கத்தை நெய்தல் திணையில் அறிவுறுத்திய செய்தி உரிப்பொருளாகும். “நீடு நீர் பனித்துறைச் சேர்ப்பன்” என்பது முதற்பொருள் கருப்பொருளும் ஒருங்கு காட்டியதாகும்.

பாடல் எண் 59

முல்லைத் திணை : கபிலர் பாடியது

பாடல்

உடும்பு கைக் கொளீஇ வரிநுணல் அகழ்ந்து
நெடுங்கோட்டுப் புற்றத்து ஈயல் கெண்டித்
துஞ்சமுயல் எறிந்த வேட்டுவன் ஏற்பட
அஞ்சவல் கொண்ட தொடைதுறந் தில்லத்து
இருமடைக் கள்ளின் இன்களி செருக்கும்
வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே அன்புகலந்து
நம்வயிற் புரிந்த கொள்கையொடு நெஞ்சத்து
உள்ளினள் உறைவோ னூரே நுண்முகைப்
புறவிடை அவிழ்ந்த முல்லைப்
பொறைதலை மணந்தன் றுயவுமார் இனியே.

(தலைவன் கூற்று, வினைமுடித்து மீண்ட தலைவன் தேர்ப்பாகனுக்கு உரைத்தது)

உரை

உடும்பு கைக்கொளீஇ - வேட்டுவன் தன் கை வலிமையால்

உடும்பைப் பற்றிப் புட்டியில் போட்டதோடு, வரிநுணல் அகழ்ந்து - புறமுதுகில் வரியுடைய தேரைகளை அகழ்ந்து விலக்கி, நெடுங்கோட்டுப் புற்றத்து ஈயல் கெண்டி - துஞ்சு நெடிது உயர்ந்த புற்றுகளில் உள்ள ஈயல்களை திரட்டி எடுத்து, துஞ்சுமுயல் எறிந்த வேட்டுவன் - பகல் பொழுதின் வெப்பம் தாங்காது புதரில் பதுங்கிக் கிடக்கும் முயலைப் பிடித்து வேட்டுவன், எற்பட - அந்தி மாலையில் ஒளிசுன்ற, அஞ்சுவல் கொண்ட தொடை துறந்து - வலிமை மிக்க தன் தோளில் சுமந்து வந்த வேட்டையாடித் தொகுத்த பண்டங்களை இறக்கிவிட்டு, இல்லத்து இருமடைக் கள்ளின் இன்களி செருக்கும் - இல்லக் கிழத்தி வாயில் மடுத்து உண்பதற்குரிய பெரிய கலத்தில் கள்ளைக் கொடுக்க அதனை இன்பமும் களிப்பும் ஒருங்கிணைய உண்ட எக்களிப்பில், வன்புலக் காட்டு நாட்டதுவே - கரடுமுரடான மரங்கள் அடர்ந்த காட்டு நாட்டில் உள்ளது, அன்பு கலந்து - காதல் மீக்கூர்ந்து, நம் வயின் புரிந்த கொள்கையொடு - நம் வாழ்க்கைப் பாதையைப் புரிந்து உணர்ந்து எம்மை ஏற்று இன்பறும் காதல் உள்ளத்தோடு, நெஞ்சத்து உள்ளினள் உறைவோள் ஊரே - காமம் கைமிக உள்ளத்து நினைந்து இன்பறும் தலைவி வாழும் ஊர், நுண்முனைப் புறவிடை அவிழ்ந்த முல்லைப் - காட்டிடை முல்லையும் அரும்பு அவிழ்ந்து மலர்ந்து கார்காலம் வந்தது, பொறை தலைமணந்தன்று - நம்மைப் பிரிந்து ஆற்றியிருந்த அவள் உள்ளத்தின் ஆற்றாமை நம்மீது கொண்ட அன்பினால் பொறுத்திருந்தது, இனி உயவும் - கார்காலம் வந்தும் நாம் அவள் மாட்டு அருள் இன்மை நினைந்து பெரிதும் வருந்துவாள் என்பது உணர்ந்து தேரை விரைந்து அன்பு கலந்து நம் நினைவால் ஆற்றியிருக்கும் வன்புலக் காட்டு நாட்டகத்துச் செலுத்துக எனத் தலைவன் வினைமுற்றிய பெருமிதத்தில் கூறியதாகும்.

பொருள்

வேட்டுவன் வாழ்க்கை காட்டை மையமாகக் கொண்டது. காட்டிடைச் சிறுசிறு ஊர்கள் அமைந்து நாட்டு மக்கள் வேட்டையாடி இயற்கையும் தாமும் ஒன்றி வாழும் எளிமையும் இனிமையும் கலந்து வாழும் வன்புலக் காட்டு நாடு என்று முல்லை நில வாழ்க்கையைப் புலவர் பாடும் சிறப்புக் கண்டு இன்புறத்தக்கது. வேட்டுவன் வாழ்க்கை நாளை என்பது இல்லை; காலையில் காட்டுக்குள் நுழைந்து வேட்டையாடி, கறி சமைத்துத் திணையும் தேனும் கள்ளும் கலந்துண்டு மகிழும் கவலையற்ற பெருவாழ்க்கை. வேட்டுவன் -

நாட்களை வேட்டையாடுவான்; நகரத்தில் நாட்கள் மக்களை வேட்டையாடுவது உணர்வது உடையார் பெறின் என்பார் ஆசிரியர்.

உடும்புக் கறிக்குழம்பு, ஈசல் வறுவல், முயல் கூட்டு என இல்லத்தில் பரிமாறும் உணவு மணக்கவும் கள்ளும் தேனும் உண்டு இல்லவள் மாண்பு மாட்சிமையுடையதாக அமைந்த நிறைவான வாழ்க்கை வேட்டுவர் குடி வாழ்க்கை. நகர நாகரிகம், சமயம் இவற்றின் நெருக்கடி நிறைந்தது; இயற்கையே போற்றுதற்குரிய பொருளாகப் போற்றிவாழும் முல்லை நில மக்கள் வாழும் நாட்டை ஆசிரியர் “வன் புலக் காட்டு நாடு” என மாண்புறுத்துவதும் அங்கு முதற்பொருள் அன்பு என்பதை” அன்பு கலந்து நம்வயின் புரிந்த கொள்கையொடு நெஞ்சத்து உள்ளினள் உறைவோள் ஊரே” எனக் கபிலர் குறிப்பிடுவது புலன் அழுக்கற்ற அந்தணாளன் தன் வாழ்க்கை முழுவதும் அன்பைப் போற்றிய சான்றோர் என்பதும் வெள்ளிடை மலையாகும்.

பொருளைப் போற்றுகின்ற உலகம் அன்பின் பெற்றி அறிவதில்லை; அன்புடைமை மாந்தர்ச்சிறப்பு; அவ்வன்புடைய இல்லாளைப் போற்றுதல் வாழ்க்கைத் துணை நலம். போற்றுதற்குரிய காலமும் இடமும் அறிந்து போற்றுதல் சான்றோர் வாழ்க்கை; கார்காலம் வந்தது; முல்லை அரும்பும் மலர்ந்து மணம் பரப்புகிறது. தலைவியும் கார் வரும் வரை ஆற்றியிருந்தாள்; கார் வந்ததும் முல்லை மலர்ந்து மணம் பரப்புவதும் தலைவியின் உள்ளத்துள் காமம் மீக்கூர்ந்தது; இன்ப வேட்கைத் தூண்டல் தலைவியின் பொறுமையின் எல்லைக்கு வேலியிட முடியாது. முல்லை மலர்ந்தது போல அவள் உள்ளமும் காதல் மணம் பரப்பும் வேளை இது; எனவே தலைவி இருக்கும் காட்டு நாட்டு எல்லை நோக்கித் தேரை விரைந்து செலுத்துக எனத் தேர்ப்பாகனை நோக்கித் தன் அன்பின் மிகுதியை உணர்த்திய செய்தி முல்லைத் திணையாகும்; முல்லை அவிழ்ந்தது போல தலைவியின் காதல், காமம் மணம் பரப்பும் காலம் என்பதை ஆசிரியன், நுண்ணியது காமம் அதன் செவ்வி உணர்ந்த புலவன், “நுண்முகைப் புறவிடை அவிழ்ந்த முல்லை பொறை தலை மணந்தன்றே” என மலரின் மேல் ஏற்றித் தலைவியின் காமக்குறிப்பைக் குறிப்புப் பொருளாக அவிழ்ந்து மணக்கச் செய்துள்ளது கண்டு இன்புறத்தக்கது. கபிலர் பாடிய முல்லைத் திணைப் பாடலைப் படிக்கும்போது, “அன்பு கலந்து இன்களி செருக்கும் வன்புலக் காட்டு

நாட்டதுவே” என்ற சொற்கள் படிப்பவனை மேலும் சிந்திக்க வைக்கிறது. காடு சார்ந்த முல்லை நிலத்தை “வன்புலக் காட்டு நாடு” எனப் போற்றுகிறார். முல்லை நிலம் ஒரு நாடு எனக் கபிலர் போற்றும் செய்தி காண்க. காடும், மலையும், நீர் நிறைந்த ஏரியும், கடலும் கடல் சார்ந்த நெய்தல் நிலமும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியனவாகும். இயற்கையை அழித்தால் நாம் மீட்டுருவாக்கம் செய்ய இயலாது. மலையை வெட்டி எடுத்தால் மலையை உண்டாக்க முடியாது. காட்டை அழித்தால் பல்லுயிர்களின் சமநிலை பாதிக்கப்படும். அதுவே பருவநிலை சீரழிவிற்கு ஏதுவாகும். நீர்நிலைகளையும் மேடுறுத்துவது பூமி வெப்பம் மக்கள் வாழ்க்கையைப் பேதலிக்கச் செய்யும். கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமும் தூய்மையாக இருப்பது உயிரினங்களின் பாதுகாப்பிற்கு இன்றியமையாத தேவையாகும். எதனை நாம் அழித்தால் திரும்பவும் உண்டாக்க முடியாதோ அதனை நாம் மிகப் பாதுகாப்பாகப் போற்றுவது பொருளாதாரமாகும்; சமுதாயத் தேவையும் ஆகும். மீண்டும் படைக்கக் கூடிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்து அழித்து மீண்டும் படைத்து இன்புறுவது பொருளாதார உண்மையாகும்.

புவியைக் காக்க இன்றியமையாத முயற்சி அறிவும் அன்பும் சார்ந்த பாதுகாப்புப் பெட்டகம்; கபிலர் காட்டை ஒருநாடு என்று குறிப்பிடுவது சிந்தனையின் பாற்பட்டதாகும். காட்டையும் காட்டு மக்களையும் உயிரினங்களையும் தீங்குறுத்தும் வன்செயல்களைத் தம் தேவைக்காகச் செய்கிறார்கள். மக்கள் நுழைய முடியாத காடுகள் உள்ளன. அங்கு வேட்டுவர்கள் இனிது வாழ்கிறார்கள். அதனைச் சீர்குலைக்கும் தீச்செயல்களை நாகரிக வளர்ச்சி என்ற பெயரால் சாலை அமைத்தல், நகர் உண்டாக்குதல் போன்ற செயல்களை மேற்கொள்வது அறத்தின் பாற்பட்டதல்ல; அது நம் சுயநலத்தின் பாற்பட்டதுமாகும்; நால்வகை நிலத்தையும் நாம் ஆக்கிரமிக்க நினைப்பது மாண்புடையதல்ல; அறியாமையின் பாற்பட்ட சுரண்டல் செயலாக அமைந்துள்ளது. இதனை உலகம் உணர்தல் வேண்டும் என்னும் செய்தி குறிப்பாகக் கபிலர் அறிவுறுத்தும் உண்மையாகும்.

மருதத் திணை : தூங்கல் ஓர்யார் பாடியது

பாடல்

மலைகண்டு அன்ன நிலைபுணர் நிவப்பின்
பெருநெல் பல்கூட்டு எருமை உழவ
கண்படை பெறாஅது தண்புலர் விடியல்
கருங்கண் வராஅல் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு
புகர்வை அரிசி பொம்மல் பெருஞ்சோறு
கவர்படு கையை கழும மாந்தி
நீர்உறு செறுவின் நாறுமுடி அழுத்த நின்
நடுநரொடு சேறி ஆயின் அவண
சாயும் நெய்தலும் ஓம்புமதி எம்மில்
மாயிருங் கூந்தல் மடந்தை
ஆய்வளைக் கூட்டும் அணியுமார் அவையே.

(தோழி சிறைப்புறமாக நின்ற தலைவனுக்குச் செறிப்பு அறிவுறுத்தியது)

பொருள்

மலைகண்டு அன்ன - மலைபோலத் தோன்றும், நிலை புணர் நிவப்பின் - உறுதி குன்றாது அடிப்பகுதி அகலமாகவுடைய உயர்ந்த, பெருநெல் பல்கூட்டு - பெரிய நெற்களஞ்சியங்களை வரிசைப்படுத்திய, எருமை உழவ - எருமை உழவால் பெற்ற நெல்மணிகளாகிய செல்வத்திற்குரிய மருதநிலத் தலைவ, கண்படை பெறாஅது - எப்போது விடியும் எனத் தூக்கம் கொள்ளாது, தண்புலர் விடியல் - குளிர்ந்த விடியலுக்காகக் காத்துக் கிடந்த உழவ, கருங்கண் வராஅல் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு - கரிய கண்களையுடைய வரால் மீன் குழம்பு மணக்க, புகர்வை அரிசி பொம்மல் பெருஞ்சோறு - தீட்டிய அரிசியைப் பதமாக வேகவைத்த பெருஞ்சோற்றை, கவர்படு கையை கழும மாந்தி - கை விரும்பி எடுக்கவும் வாய் மணக்க உண்டு, நீர் உறு செறுவின் நாறுமுடி அழுத்த - நாற்று நடுவதற்கு ஏற்ற நீர் தழுவிய சேற்றில் நீ நாற்று முடிகளை அருகருகே எடுத்துப் போடவும், நின் நடுநரொடு சேறி ஆயின் - உன் உடன் வரும் நாற்று நடும் பெண்களுடன் வயல் தலை சேறும்போது, அவண சாயும் நெய்தலும்

ஓம்புதி – வயல் வரப்புகளில் உள்ள பைஞ்சாய்க் கோரைகளையும் நெய்தல்களையும் களையாது ஒழிக, எம்மில் மாயிருங் கூந்தல் மடந்தை – எம் இல்லில் அடங்கிச் செறிப்புண்டிருக்கும் கரிய அடர்ந்த கூந்தலையுடைய தலைவிக்கு, அவையே ஆய்வளைக் கூட்டும் அணியுமார் - நின் பிரிவினால் மாமை மாறி கைவளை சோரவும் வாடி இருக்கும் தலைவிக்குப் பின்பு பைஞ்சாய்க் கோரை வளையாகவும் நெய்தல் தழையாகவும் தொடுத்தணிதற்குரியவாம்.

பொருள்

“மலைகண்டு அன்ன நிலைபுணர் நிவப்பின்

பெருநெல் பல்கூட்டு எருமை உழவ”

எனத் தலைவனை விளிப்பது அவனுடைய செல்வச் செழுமையைக் காட்டியதாகும். பலவகை உணவுப் பொருட்களையும் மலைபோல உயர்ந்த குளுமைகளில் நிரப்பி வைத்துள்ள மருத நிலக்கிழான் உழைப்பு அவன் போற்றி வளர்த்த எருமைச் செல்வத்தின் சிறப்புரிமையாகும். அவன் சிறந்த முயற்சியாளன் என்பதும் கடமையில் கருத்துடையவன் என்பதும் அவன் கண்படை கொள்ளாது விடிதலுக்காகக் காத்துக்கிடந்து நாற்று நடும் சுற்றங்களை அழைத்துக் கொண்டு செல்லும் அழகை,

“கண்படை பெறாஅது தண்புலர் விடியல்”

எனத் தூங்கல் ஓரியார் பாராட்டுகிறார்; காலைப் பொழுதின் இயற்கை இன்பத்தை அனுபவித்த காலத்தைத் தண்புலர் விடியல் என்று சிறப்பிக்கிறார்.

கருங்கண் வராஅல் பெருந்தடி மிளிர்வை எனப்பாடுவது குறிப்புப் பொருள்தரும். பிரிவினால் தலைவியின் கண்கள் கருமையுறவும் நீ அஃது அறியாது வரால்மீன் குழம்பை மணக்கவுண்டு மகிழ்வதும் முறையாகுமா என ஒரு வினாவைத் தோழி எழுப்புகிறாள். நெல்வயல் சேற்றின் வரப்புகளில் பைஞ்சாக் கோரையும் நெய்தல் தழைகளும் இருக்கும். அவற்றை விட்டுவை எனத் தோழி உரைப்பது நெய்தல் மலர் தலைவியின் கண்களுக்கு உவமையாகும். இறுதியாகத் தலைவியின் தனிமை அவளுடைய மாமையை இழக்கச் செய்தது; கைவளை சோர்ந்து நலிவுற்றாள் என்பதை நீ அறியவில்லை; பின்னாளில் பைஞ்சாக்கோரையும் நெய்தலும் அவள் அணியாகக் காணும் உன் எதிர் வரவுக்குக் காத்திருக்கிறாள்; விரைந்து வந்து வரைவு மேற்கொண்டு உறவு தொள்க என அறிவுறுத்தியதாகும்.

ஒரு அணைக்கட்டும் சில நதிகளும்

பேராசிரியர் மா.சீவதாசன்,
மேனாள் மலையாளத்துறைத் தலைவர்,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி..

அலைபேசி : 94439 27141

எல்லா விபரங்களும் அடங்கிய தனது மதராஸ் மாநில அரசின் ஆளுநரிடம் பென்னிகுயிக் 1882 இல் சமர்ப்பித்தார். 1886 இல் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டு அணை கட்டும் பணி தொடங்கப்பட்டது. முதல் ஒரு சில தோல்விகள் உண்டானதால் மிகப்பெரிய அளவிலான பணம் தேவைப்பட்ட பெரியார் திட்டத்துக்கு அன்றைய மதுரை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் பரிந்துரையும் இருந்தது. சரியான நேரங்களில் பணம் கிடைக்காமல் வந்தபோது பென்னிகுயிக் தன்னுடைய பூர்வீக பிறப்பிடமான இங்கிலாந்து சென்று குடும்பச் சொத்தை விற்று அணை கட்டும் பணியைத் தொடர்ந்ததும் அனைவருக்கும் தெரியும். அன்று ஆங்கில அரசு செயல்பட்டிருந்தது பின்வரும் விதமாக இருந்தது திருவிதாங்கூர் ஆளுநர், மதராசு ஆளுநர் பம்பாய் ஆளுநர் கல்கத்தாவில் தலைமை ஆளுநர் அமைப்பு இருந்தது. மதராசு ஆளுநர் பிரதிநிதியாக திருவிதாங்கூர் ரசிடென்ட் செயல்பட்டு வந்தார். ஆட்சி நடத்தத் தேவையான செயல்பாடுகளில் திருவிதாங்கூர் மகாராசா ஆட்சியாளரின் அபிப்பிராயங்களைத் தேடியிருந்தார். ஆனால் அணை கட்டுவதற்கான பணச் செலவுகளை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் இருக்கும் இடத்துக்கான வாடகை பெற்றுக் கொள்ள அவர் தயாராக இருந்தார். அணைக்கட்டு மிக அவசியமானது

மழை இன்றி விவசாயம் இல்லாமலாயிற்று. நதிகளிலும், குளங்களிலும் நீர் இல்லாமலானது. கிணறுகள் வற்றிப்போயின. நீரோட்டங்கள் காணாமல் போயிற்று. குடிநீருக்காக மக்கள் அலைந்தனர். பசு, ஆடு, மாடுகள் செத்தொடுங்கின. பசி, பட்டினியால் மரணமடைபவர்களின் எண்ணிக்கை மதுரை ராமநாதபுரம் பகுதிகளில் அதிகரித்தது. பல தாலுகாக்களிலும் ஏழை மக்கள் உணவுக்காக அலைந்தனர். அவர்களில் சிலர் கொள்ளையடிக்கத்

தொடங்கியது அரசுக்கு தொல்லையாயிற்று. பலாத்காரத்துக்குப் பயந்து பிறக்கும் பெண்குழந்தைகளை தாய்மார்களே கொலை செய்திருந்ததாகக் கூறப்பட்டது. இது போன்று பிரச்சனைகள் ஆட்சியிலிருப்பவர்களைத் தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களுடன் சேர்ந்து தண்ணீர் தேடிக்கண்டுபிடித்து மக்களுக்கு கொண்டு சென்று கொடுக்கும் திட்டங்களைப் பற்றி சிந்திக்கத் தூண்டின. அணை கட்டுவதற்காக அவர்கள் நதிகளைத் தேடிச் சென்றனர். ஆறுகளை அவர்கள் கண்டார்கள். அவற்றில் ஒன்றை மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் ஓட்டையிட்டு தமிழ் நாட்டுக்கு தேவையான நீரைக் கொண்டு வருவதற்கான அவர்களது சிந்தனையின் வடிவம் தான் முல்லைப் பெரியாறு அணைக்கட்டு.

பென்னிகுயிக்கின் மேற்பார்வையில் முல்லைப் பெரியாறு அணைக்கட்டும் பணி 1895இல் நிறைவடைந்தது. அன்று முதல் வறண்டு கிடந்த இடங்களெல்லாம் பச்சையம் போர்த்திக்கொள்ளத் தொடங்கியது. விவசாயிகளின் இருள் நிறைந்த வாழ்க்கை வெளிச்சம் காணத் தொடங்கியது. பின் நாட்களில் மதுரை, தேனி, திண்டுக்கல், ராமநாதபுரம், சிவகங்கை ஆகிய மாவட்டங்களாக மாறிய அன்றைய மதுரை, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் முன்னேற்றப் பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்கியது. விவசாயம் செய்து உற்பத்தியான பொருட்கள் திருவிதாங்கூருக்கும் வந்து சேர்ந்தன. சாதாரண மக்கள் விவசாயத்திலும் தொழிலிலும் முன்னேறி தலை உயர்த்தி நடந்தனர். விவேகத்துடன் செயல்படுத்திய நதிநீர் தேக்க விநியோக நடவடிக்கை மனித வாழ்க்கையைச் சிறப்புற்றதாக்கியது என்று முல்லைப் பெரியாறு அணையைக் கட்டியவர்களை தமிழகம் மட்டுமல்ல உலகமே பாராட்டியது. பழைய காலத்தில் கரிகால் சோழன் கட்டிய அணைக்கட்டின் தண்ணீர் சோழ நாடு எவ்வளவோ காலமாக பயன்படுத்தி வருகிறது. ஆனால் பெரிய மலைகளுக்குப் பின்னாலிருக்கும் நதிநீரின் ருசி முல்லைப் பெரியாறு அணையின் செயலால் பாண்டிய நாடு முதலில் பெற்றுக்கொண்டது அணைக்கட்டு வந்த பின்னாடி தான். அது ஆங்கிலேயர்களின் தியாக மனப்பான்மை மற்றும் மனித நேயத்துடன் திருவிதாங்கூரின் ஒத்துழைப்பும் சேர்ந்ததனால் இத்திட்டம் நிறைவடைந்தது. அதற்கு முன் மார்த்தாண்டவர்மாவின் காலத்தில் தென் திருவிதாங்கூரில் (இன்றைய குமரி மாவட்டம்) நடந்தேறிய நதிநீர் விநியோக நடவடிக்கைக்கான செயல்களை நான் மறக்கவில்லை. தாமிரபரணியில் உள்ள ஒரு பழைய அணைக்கட்டும் நினைவுக்கு வருகிறது.

தன்னுடைய தாத்தா கட்டிய அணையைக் காண பென்னிகுயிக்கின் பேரன் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் இங்கிலாந்திலிருந்து இங்கே வந்தபோது, மதுரை, தேனி, கம்பம் பகுதிகளிலுள்ள எளிய மக்கள் அவரைக் கண்டு வணங்கினர். சில விவசாயிகள் நன்றி உணர்ச்சியுடன் அவரது காலில் வீழ்ந்தனர். சிலர் அவரது மிதியடியை அணிந்த கால்களில் முத்தமிட்டனர். அது பத்திரிக்கைச் செய்தியானது சிலருக்காவது நினைவிருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட தியாக மனப்பான்மையுடன் செயல்பட மனிதநேயமுடைய ஒரு நல்ல மனிதருக்கே இயலும் என்று பலரும் பென்னிகுயிக்கை அன்று வாழ்த்தினர். அணையில் தேங்கிக் கிடக்கும் பெரியாறு நதிநீர், முதலில் வைகை நதியின் ஒரு கிளை நதிக்கு வந்து சேருகிறது. பெரியாறின் தொடர்ந்து செல்லும் பயணத்தை இது பாதிப்பதில்லை. பெரியாறின் பயணத்தைப் பற்றி விளக்கும்முன் பெருமழை பல பருவகாலங்களில் அந்த நதியை எப்படி சீற்றம் கொள்ள வைத்திருந்தது என்பதையும் சற்று கவனிக்க வேண்டும்.

A.D. 1341 இல் பெரியாறில் உண்டான வெள்ளப்பெருக்கத்தின் காரணமாக வைப்பின்கர தீவு உருவானதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஏ. ஸ்ரீ தரமேனன் எழுதுகிறார். “The Vaipin island is said to have been formed anew by a deposit of slit brought down by the periyar floods of 1341 and the event synchronises with the commencement of Pudu Vaipu Era. “(Cultural Heritage of Kerala, P.252, published in 1978)

ஆலுவாவில் ஆலுவாப்புழை என்ற பெயரில் அறியப்படும் பெரியாறு வேறு ஒரு வெள்ளப் பெருக்கக் காலத்தில் (A.D. 18 ஆம் நூற்றாண்டில்) திப்பு சுல்தானின் பெரும் படையை நாசப்படுத்திய விபரம் பி, சங்குண்ணிமேனன் தனது திருவிதாம்சூர் சரித்திரம் என்ற நூலில் (A History of Travancore from the Earliest Times) விளக்குகிறார். தர்மராசாவின் திருவிதாம்சூர் படையும் திப்புவின் மைசூர் படையும் முதலில் மோதிக் கொண்டது. அது 1790 மார்ச் மாதம் 2 இல். அதைத் தொடர்ந்து இந்துக்களின் கோவில்களையும் கிறிஸ்தவர்களின் சர்ச்சுகளையும் அவர்கள் கொள்ளையடித்தனர், நாசப்படுத்தினர். ஏழை, பணக்காரன் என்ற பாகுபாடு பார்க்காமல் அனைத்து வீடுகளையும் கொள்ளையடித்தனர். திப்புவின் படை முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது. திடீரென்று கால நிலை மாறி மழை பெய்யத் தொடங்கியது. இதை சங்குண்ணிமேனன் எழுதுகிறார். “அமைதியாக ஓடும்”

“ஆலுவாப்புழை மழைக்காலத்தில் கலங்கிப் பெருகி ஓடியது. அது திப்புவின் படைக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுத்தியது. வெடிமருந்துகள் நனைந்தன. உணவு இல்லாமலும் ஒதுங்கி இருக்க கோவில் களோ கிறிஸ்துவரின் தேவாலயங்களோ கூட இல்லாமலும் இந்த பெரு வெள்ளச் சீற்றத்தால் திப்புவின் படையினர் நிலைகுலைந்து போயினர். வயல்வெளிகள், பாதைகள் நதி அனைத்தும் சேர்ந்து ஒரு வெள்ளக்காடாக மாறியிருந்தது.

வாழ்க்கையில் தான் செய்த கொடும் பாதகங்களுக்குத் திப்பு சுல்த்தான் என்றாவது வருந்தியிருப்பார் என்றால் அது இந்தத் தருணத்தில் தானாக இருக்கவேண்டும். “(திருவிதாம்சூர் சரித்திரம் / மொழிபெயர்ப்பு : சி.கெ.கரிம். பக்கம் 188 - 189, பதிப்பு – 1994)

பெரியாறில் உண்டான வெள்ளப்பெருக்கங்கள் கிறிஸ்துவ வருடம் தொடங்கும் முன்னரே மக்களுக்குக் கெடுதல்கள் ஏற்படுத்தியிருந்தது என்று அனுமானிக்கலாம். அன்றும் நமது நாட்டுக்கு வெளிநாடுகளுடன் கடல் வழியாக வியாபாரத் தொடர்புகள் இருந்திருந்தன. முசிறி (muziris) போன்ற துறைமுக நகரங்கள் எப்படி அழிந்தன? பண்டைய சேரநாட்டின் தலைநகரமான திருவஞ்சிக்குளம் அழிந்துபோனது பெரியாறின் வெள்ளப்பெருக்கத்தின் மூலமா? இந்தக் கேள்விகளுக்கு சரியான பதில் இல்லை. இதுபோன்ற நதிநீரின் சீற்றத்தைத் தடுத்து நாட்டு மக்களைக் காக்கவும் மழைக்கால விபத்துக்களைக் குறைக்கவும் அணைக்கட்டுதல் சரியான தீர்வாக இருக்குமென்று திருவிதாங்கூர் மன்னர்கள் நினைந்திருக்கக்கூடும்.

நதி நீரின் அபாயகரமான சீற்றத்துடன் கூடிய வரவினை அணைக்கட்டு குறைத்துவிடும். அதன் விளைவாக நாட்டுமக்களின் மழைக்காலத்துப் பிரச்சனைகளைக் கட்டுக்குள் கொண்டு வந்து விடலாம் என்று திருவிதாம்சூர் அரசர்கள் எண்ணியிருக்கலாம்.

சேரநாட்டு அரசர்கள் பண்டையகால தமிழகத்தின் பாகமாக இருந்தவர்கள் தானே. மதுரை ராமநாதபுரம் பகுதியிலிருக்கும் மக்களுக்குப் பெரியாறின் நீரைக் கொடுத்து அவர்களைக் காப்போம்” என்று சிந்தித்து செயல்பட்டிருக்கவும் வாய்ப்பிருக்கிறது. பண்டைய கேரளம், (சேரப் பேரரசு) கோலத்து நாடு என்றும் திருவிதாங்கூரென்றும் முதலில் பிரிந்தது. காலம் செல்லச் செல்ல பல நாட்டரசர்களால் சிறு சிறு நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

ஒற்றுமையான நல்ல காலத்தை அனைவரும் மறந்தனர். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் திருவிதாம்சூரின் எல்லையை வடக்கே பெரியாறு வரையாவது கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்று மார்த்தாண்ட வர்மா (1729 – 1758) நாடு நகர்வளம் காணப் புறப்பட்டார். அன்று அஞ்சுதெங்கில் வியாபாரத்திற்காக தாவளம் அமைத்திருந்த அன்றைய இந்தியாவின் ஆட்சியாளர்களாயிருந்த வெள்ளையர்கள் ஆயுதங்களும் படையும் தந்து உதவினர். ஆங்கிலேயர்களின் அணை கட்டும் திட்டத்துக்கு திருவிதாங்கூர் அரசு முழு விருப்பத்துடன் உதவியது, என்ற செய்தி அறியற்பாலது.

பெரியாறு பின்னரும் ஓடுகிறது

1200 அடி நீளமும் 142 அடிக்கு மேல் (155 அடி) உயரமும் உள்ள அணைக்கு நீரைக் கொடுத்துவிட்டு பெரியாறு எதுவுமே நிகழாதது போல அதன் பயணம் தொடர்கிறது. அது ஒரு அன்னை தன் குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் கொடுத்தபின் மன நிம்மதியுடன் இருப்பது போன்ற காட்சியாகும். பல இடங்களிலாக நதி செல்லும் பாதையில் சிறு நதிகள் பெரியாறில் வந்து சேர்ந்து பெரியாறை வலுப்படுத்துகிறது. மலை இடுக்குகளைக் கடந்து மேற்குத் திசையில் கடலைத் தேடுவது போல சற்றுதூரம் பயணிக்கும்போது அத்துடன் பெருந்துறையாறு வந்து சேருகிறது. மேலும் சற்று தூரம் பயணிக்கும்போது சிறுதாணி என்று அழைக்கப்படும் சிற்றாறு பெரியாறுடன் வந்து இணைகிறது.

பின்னரும் பெரியாறின் நீரைப் பெருக்கிக்கொண்டு பல ஆறுகளும் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அதில் முதலாவதாக வந்து சேருவது குடவாறு ஆகும். பெரியாறு உற்சாகத்துடன் மேலும் பயணிக்கும்பொழுது அதில் முதிரப்புழயாறு வந்து சேருகிறது. முதிரப்புழயாறு முதிரைமலையிலிருந்து புறப்படுகிறது. அந்த முதிரைமலை குமணன் என்ற சிற்றரசனுக்குச் சொந்தமாக இருந்தது என்று சங்கக் கவிதையில் காணப்படுகிறது. தமிழகத்தின் சிறு சிறு பகுதிகளை சிற்றரசர்கள் பலரும் சங்க காலத்தில் ஆட்சி புரிந்திருந்ததாகத் தெரிகிறது. தமிழகமென்றால் சேரநாடு உள்பட்ட ஒரு பெரிய நாடு என்று அனைவருக்கும் தெரியுமல்லவா? இந்த சிற்றரசர்களில் பலரும் வள்ளல்களாக இருந்தனர். அப்படிப்பட்ட வள்ளல்களில் ஒருவர் தான் குமணன் என்ற சிற்றரசர் குமணனை பற்றி புறநானூறில் 158, 159, 160, 161, 163, 164, 165 பாடல்களில் பெருமையுடன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'முதிரைமலைத் தலைவனான குமணன்' தனது தலையை அவரே

வெட்டியெடுத்து தனது எதிரியான தம்பிக்குக் கொடுத்து அவனிடமிருந்து சன்மானத் தொகையை பெற்றுக்கொள்ளும்படி ஒரு கவிஞனைப் பணிந்ததாகப் புறநானூறில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குமணனின் முதிரபுழையைத் தழுவிப் பின்னர் பெரியாறு வடமேற்கு மூலைக்கு வந்து கொகரணிப்பாறை என்ற இடத்துக்கு வந்து அங்கு நூறடி ஆழத்துக்குப் பாய்ந்து அங்கிருந்து எட்டு மைல் தொலைவிலிருக்கும் பாறைக் கூட்டங்களில் விழுகிறது. தொடர்ந்து பாறைக் கூட்டங்களுக்கு அடியிலுள்ள குகைக்குள் புகுந்துகொள்கிறது. பிறகு வெகுதூரத்துக்கு பெரியாறு ஒளிந்து ஒளிந்து பயணிக்கிறது. பெரியாறில் நீர் வரத்து அதிகமாகும்பொழுது பெரியாறு பாறைகளின் மேல் வழிந்து ஓடும். அது காண மிகவும் வியப்பாகவும் அழகாகவும் இருக்கும்.

ஒளிந்து செல்லும் பயணத்தை முடித்து வெளியே தலைகாட்டும் பெரியாறு பின்னர் வாய் அகன்று ஆழம் அதிகமாக காட்டு மரங்களை இழுத்துச் செல்லும் பெரிய ஆறாக மாறுகிறது. அது நேரியமங்கலத்துக்கு வரும்பொழுது தேவியாறுடனும் எட்டு மைல் தாண்டி இடைமலை ஆறுடனும் சங்கமிக்கிறது. அந்த நேரம் பெரியாறுக்கு 1200 அடி அகலம் இருக்கலாம். மேலும் சற்று சென்று ஒரு திருப்பத்தில் அது பயணிக்கும்போது பல சிறிய ஆறுகளும் சிவகிரியிலிருந்து பிறந்து ஓடிவரும் பெரியாறில் வந்து வீழ்ந்து முங்கிக் குளித்து முக்தியடைகிறது. அதன்பின் குன்றுகளுக்கிடையே ஆலப்புழாவை நோக்கிப் பயணிக்கிறது. ஆனால் வழியில் அது இரண்டாகப் பிரிகிறது. அதில் ஒரு கிளை ஆலப்புழாவின் வடக்கு கிழக்குத் திசையிலிருக்கும் பெரிய காயலில் சென்று சேருகிறது. அடுத்த கிளை மேலும் இரண்டாகப் பிரிந்து அவை வீராப்புழ காயலிலும் திருப்பொருணையாறு என்று பேர் இருந்தது. பெரியாறுடைய நீளம் 142 மைல் என்று இந்த நதியின் பயணத்தை விவரிக்கும் பேராசிரியர் ஒளவை 'சேரமன்னர் வரலாறி'ல் நாகம்மை சொல்வதை சரி வைக்கிறார். தற்பொழுது அது 244 கிலோமீட்டர் என்று உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் பேரியாறு என்று அறியப்பட்டிருந்த பெரியாறு கேரளத்தின் மிகவும் நீளம் கூடிய நதியாகிறது. வீரப்புழை வீரப்பொலியாகவும் பின்னர் வேம்ப நாடு என்றும் மாறியிருக்கிறது. திருப்பொருணைத்துறை திருப்பூனித்துறையாகி த்ருப்பூணித்துற என்று

மாறியிருக்கிறது. இன்று வேம்பநாடு, திருப்பூணித்துற ஆகிய பேர்கள் தான் வழக்கத்தில் உள்ளன. ஒளவை துரைச்சாமி பிள்ளை வார்த்தைகளைப் பார்ப்போம்.

“கடல் மட்டத்திலிருந்து 2800 அடி உயரத்திலிருக்கும் மலை மேலிருந்து புறப்பட்டு 60 மைல் தூரத்துக்கு வளைந்தும் நெளிந்தும் தவழ்ந்தும் தாவிக்குதித்தும் நிறைந்து ஓடிவரும் பேரியாறு தழைத்து வளர்ந்து கிடக்கும் காட்டுக்குள்ளே, திருமால் நெடியோன் தரிசனம் தந்து நிற்பது போன்ற இனிய காட்சியைத் தருகிறது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் அடிவாரத்தில் ஓடும் ஆறானது பெருமாள் நெடியோன் மார்பில் கிடந்து முத்துமாலை ஒலிப்பது போன்ற அழகான காட்சியைத் தருகிறது என்று இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் பாடியிருக்கிறார். நதியின் இரு கரைகளிலும் கோங்கு, வேங்கை, கொன்றை, நாகம், திலகம், சந்தனம் ஆகிய மரங்கள் வாளைத் தொட்டபடி நிற்கின்றன. அவற்றின் இலைகளும் பூக்களும் வீழ்ந்து நதி நீரை மறைக்கிறது” (சேரமன்னர் வரலாறு, பக்கம் 19, 1968 பதிப்பு)

இந்த அழகிய இயற்கைக் காட்சியை சேரநாட்டின் கவிஞர் இளங்கோவடிகளின் பாடலில் காணலாம்.

“கோங்கம் வேங்கை துங்கிணர்க்கொன்றை

நாகம் திலகம் நறுங்காழாரம்

உதிர்பூம் பரப்பின் ஒழுகுபுனல் ஒளித்து

மதுகரம் ஞிமிரொடு வண்டினம்பாட

நெடியோன் மார்பில் ஆரம் போன்று

பெருமலை விலங்கிய பேரியாற்று அடை கரை

இடுமணல் எக்கர் இயைந்தொருங்கு இருப்ப” என்று காணலாம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பேரியாறு (பெரியாறு) பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சியிலிருந்து புறப்படும் வேறு சில நதிகளைப் பற்றியும் நாம் இந்த நேரம் சிந்திக்க வேண்டும். சேர மன்னர் வரலாறின் சில பாகங்களைக் குறிப்பிட்டு இந்தக் கட்டுரையை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

பாலக்காடு சுரத்தின் (மலை இடுக்குப் பாதை) வடக்காக இருக்கும் மலைத்தொடரின் தெற்குப் பக்கமாகக் காணும் ஆனைமலை போன்ற மலைகளிலிருந்து பல நதிகள் புறப்படுகிறதுண்டு. வடக்கு மலைத்தொடர்

800 மைல் நீளமானது. அங்கிருந்து புறப்படும் முக்கிய நதிகளை வானி என்று அழைக்கிறார்கள் தெற்குத் திசையிலிருந்து புறப்படும் முக்கிய நதிகளை பொருநை என்றும் பொதுவாக தமிழ் பண்டிதர்கள் அழைக்கின்றனர். தெற்குக் கர்நாடக மாவட்டங்களுக்கும் வடக்கு கர்நாடக மாவட்டங்களுக்கும் எல்லைகளாக கிழக்கு மேற்கும் திசைகளிலாக பயணித்துக் கடலில் சேரும் நதி வானியாறு என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதற்கு கோனவாறு, சாராவதி ஆகிய பெயர்களையும் கர்நாடக மக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் சாராவதி நதி சேரவாறு என்ற பெயரில் பிரபலமாக அறியப்பட்டிருந்தது.

மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையின் வடக்கிலிருந்து புறப்பட்டு கிழக்கு மைசூர் வழி ஓடி காவேரியில் (காவிரியில்) போய்சேரும் ஆற்றைக் கீழ்ப் பவானி என்றும் உதகமண்டலத்திலிருந்து புறப்பட்டு கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் வழி பயணித்து காவேரியில் சென்று சேரும் ஆற்றைப் பவானி என்றும் பண்டைய மக்கள் அழைத்திருந்தனர். இப்பொழுது கெப்பானி (Keebbani – kabana) பவானி ஆகிய பெயர்கள் தான் மக்களுக்குத் தெரியும். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் கோபிச்செட்டிப்பாளையம் தாலுகாவில் புவானி ஆறின் கரையில் புவானி என்ற பேரில் ஒரு ஊருள்ளது. அங்கே இடைக்காலத்தில் உண்டான கல்வெட்டில் புவானி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கோயம்புத்தூருக்கு குடிநீர் கொடுக்கும் ஆறு தான் சிறுவானி. வடக்குப்பக்க மலைகளின் இருந்து பிறக்கும் நதிகளைப் பொதுவாக வானி என்று சேர்த்து அழைப்பார்கள். அதனால் இந்த மலைகளை வான மலை என்று அழைப்பார்கள். இந்த மலைகளுக்கு வடக்காக வானி ஆறின் கிழக்காக இருக்கும் ஊர் வானவாசி. அங்கிருந்து கிடைத்த அசோகர் காலத்துக் கல்வெட்டுகளில் வானவாசி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வாசி என்பது பாசி என்பதன் மருவிய வார்த்தையாகும். பாசி என்பது கிழக்கு என்று அர்த்தம் வரும் சமஸ்கிருத வார்த்தை ப்ராசியை குறிக்கிறது. அத்துடன் அதற்கு பாசி என்ற அர்த்தத்தையும் கொடுக்கிறது. வானவாசி வான மலைக்குக் கிழக்கு இருக்கும் மலை என்று அர்த்தம் இந்த மலையின் தெற்குப்பகுதி பாயல் மலை (பாசி மலை) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மேற்குமலைத் தொடர்ச்சியின் தெற்குப் பகுதியிலுள்ள பெரியாறின் கிளையை பொருநை என்றும் அது காயலில் சேரும் இடத்தை திருப்பொருநைத்துறை என்றும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தின் கிழக்குப்பக்கம் அமைந்திருக்கும் தாராபுரம் வழி பயணித்து காவேரியுடன் சேரும் ஆறை ஆன்பொருநை என்றும் திருநெல்வேலி வழிச் சென்று கடலில் வீழும் நதியை தண்ணான் பொருநை என்றும் அழைத்திருந்தனர். திருப்பொருநைத்துறை த்ருப்பூணித்துற ஆனதைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தோம். ஆன்பொருநை - ஆம் பிராவதி - அமராவதி என்றும் தண்ணான் பொருநை - தாம் பிரபரணி - தாம்ரபர்ணணி என்றும் காலம் செல்லச் செல்ல மருவியது.

தண்ணான் பொருநையைக் காளிதாசன் ரகுவம்சத்தில் தாம்ரபர்ணி என்று அழைக்கிறார். செம்பின் வர்ணம் உடையதனால் தாம்ரவர்ணி என்றும் வடமொழியினர் சொல்கிறார்கள். பழைய விசாலமான தமிழகத்தின் பகுதியாக இருந்த சேரநாட்டில் இன்றைய கர்நாடக மாநிலத்தின் சில பாகங்கள் சேர்ந்திருந்தது என்று புரிந்துகொள்ள முடியும். அன்றைய தமிழகத்தின் தெற்கிருந்த வேணாட்டின் ஒரு பகுதி வடக்கிலும் இருந்தது என்றும் வேள் அகம் (வேளகம்) என்று அது அறியப்பட்டிருந்தது என்றும் அது மராட்டிய மாநிலத்தின் அருகில் இருக்கும் இன்றைய பெல்காம் (Belgaum) தான் என்றும் சிலர் நம்புகிறார்கள். அதை ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை வலியுறுத்துகிறார்.

முடிவுரை

பண்டைய தமிழகத்தைச் சேர சோழ பாண்டிய அரசர்கள் ஆண்டிருந்தார்கள் என்பது வரலாறு. அந்த மூவரசர்களும் அவர்களது மக்களும் தமிழர்களாக வாழ்ந்தனர். அவர்கள் மூவரும் அவரவர் பகுதிகளை ஆண்டிருந்தபோது அவர்களுக்கிடையே சண்டைகள் நடந்த காலம் உண்டு. நட்புடன் பழகி ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்துகொண்ட காலமும் உண்டு. பாண்டிய அரசருக்கு போரில் உதவி செய்த சேரநாட்டு அரசரான செல்வக் கடுங்கோவாழியாதன் ராமநாதபுரம் மாவட்டம் சிக்கலுக்கு சமீபம் வீர மரணம் பெற்று சிக்கல் பள்ளித் துஞ்சிய செல்வ கடுங்கோவாழியாதன் ஆன வீரம் மிகுந்த கதை பதிற்றுப்பத்தில் காணலாம். அவரே சோழ அரசர்களுடனும் பாண்டிய அரசர்களுடன் போர் செய்த கதையும் அதிலிருக்கிறது.

செந்தமிழ் இதழ்

தமிழகத்து இயற்கை வளங்களை மூவரசர்களின் நாடுகளில் மக்கள் சமாதானமாகப் பயன்படுத்தி வந்தனர். சேரமன்னர்கள் பொதுவாக சமாதானப் பிரியர்களாக இருந்தனர். சோழ மன்னர்களும் பாண்டிய மன்னர்களும் நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்காக போரில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்களது பராக்கிரமச் செயல்களால் எல்லைகள் மாறுபட்டிருந்தாலும் தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கியம், பாரம்பரியம், கலை தொடங்கியவையும் வனங்கள், மலைகள், நதிகள் தொடங்கிய இயற்கை வளங்களும் தமிழர்களின் பொதுச் சொத்துக்கள் என்ற நிலை தொடர்ந்து வந்தது. கவிஞர்கள், கூத்தர், பாணர் போன்ற கலைஞர்கள் அவர்களின் பிறந்த இடம் பற்றி கவலை கொள்ளாமல் மூவரசர்களிடமிருந்தும் சன்மானங்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர். முழு சுதந்திரத்துடன் அவர்கள் தமிழகமெங்கும் பயணித்தனர். திணைகளும் அதிதேவதைகளும் அனைவருக்கும் சொந்தமானது இதெல்லாம் சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

சுருக்கிச் சொல்லுவதானால், எல்லை நிச்சயித்து வேலி கட்டப்படாத மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சியின் தமிழக சிவகிரி தடாகத்திலிருந்து பிறந்து பயணித்து முல்லையாறின் தண்ணீரால் மேலும் பெருகி அங்கிருந்து பயணிக்கும் பெரியாற்றின் நீரிலிருந்து ஒரு பகுதி தமிழ் நாட்டுக்குக் கிடைத்தால் ஒரு வறண்ட பகுதியின் நீர் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யலாம். அதன்மூலம் அவர்களது வாழ்க்கைக்கு உதவலாம் என்று கடின உழைப்பாளிகளான வெள்ளையர்கள் முடிவெடுத்து அதற்கான திட்டங்களை வகுத்தபோது சமாதானப் பிரியர்களான திருவிதாமகர் அரசர்கள் மனுத்துப் பேரரசர் இணைந்து கொடுத்தனர்.

‘செந்தமிழ்’ இதழுக்குத் தமிழ் ஆய்வறிஞர்களிடமிருந்து சிறந்த ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. கட்டுரைகள் பாமினி (Bamini) எழுத்துருவில் அமைதல் நலம். கட்டுரைகள் அனுப்பவேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி :

senthamilmonthlyjournal@gmail.com

- பதிப்பாசிரியர்.

செந்தமிழ் இதழ்

கந்து வழிபாடு – அன்றுமீ இன்றுமீ

**முனைவர் பீ.தமிழகன்,
தீருச்சீராப்பள்ளி,
அலைபேசி : 9940704702**

பண்டைய தமிழகத்தில் பலவகை வழிபாடுகள் நிலவின. அவற்றுள் ஒன்று கந்து வழிபாடு. கந்து என்பது யாது? தறி அல்லது தூண் எனப்படுவது. கந்தினை நட்டு வழிபடுவதே கந்து வழிபாடு. முருகன் வழிபாட்டோடு தொடர்புடையது இது. ‘கந்து’ என்னும் சொல் சங்க இலக்கியத்தில் 17 இடங்களில் பயின்றுள்ளது. ‘கந்தம்’ என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் வெவ்வேறு பொருள்களில் வந்துள்ளது.

சங்க இலக்கியத்துள் ‘கந்து’ என்னும் சொல் கட்டுத்தறி (பதிற்:77.8; புறம்:178.1; பெரும்:396; மதுரைக்:383; நற்:62.2;) தூண் (பதிற்:திர.3.8; பட்-249; கட்டுத்தூண் (அகம்.164.13; புறம்:22.9; 57-11), பற்றுக்கோடு (கலி.120.11; புறம்:93.9; 217.5; அகம்:276-11; 303.18) தெய்வம் உறை கந்து (அகம் 307.12; புறம் 52.12; திருமுருகு:226) ஆகிய ஐந்து பொருள்களிலும் வந்துள்ளது.

தமிழ்ப்பேரகராதி (Tamil Lexicon ப.719) ‘கந்து’ என்னும் சொல்லுக்கு, 1. தூண், 2. யானை கட்டும் தறி, 3. ஆதீண்டு குற்றி, 4. தெய்வமுறையும் தறி, 5. பற்றுக்கோடு, 6. உடற்சந்து என்னும் பொருள்களைத் தருகிறது. கழகத் தமிழகராதி 1969 – (ப.276) மேலும் ஒன்பது பொருளைச் சேர்த்து, பதர், குதிரையின் முழுப் பாய்ச்சல், கழுத்தடி, பண்டி, பண்டியுள்ளிரும்பு, யாக்கையின் மூட்டு, மாடு பிணைக்கும் தும்பு, நெற்களத்தைச் சுற்றி வைக்கப்படும் வைக்கோல் வரம்பு, புடவையின் சாயக்கப்பு ஆகிய 15 பொருள்களைத் தருகின்றது.

முருகாற்றுப்படை மட்டும் முருகன் உறையும் இடங்களுள் ஒன்றாகக் ‘கந்துடை நிலையைக்’ (226) குறிக்கின்றது. பட்டினப்பாலை ஓரளவு வழிபாட்டைக் காட்டுகிறது. அகம் 307, புறம் 52 ஆகிய இரு இடங்களில் ‘கந்தம்’ எனப்பட்டு வழிபாடு இல்லா பாழிடமாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

செந்தமிழ் இதழ்
‘மன்றமும் பொதியிலும் கந்துடை நிலையிலும்’

(திருமுருகு. 226)

என்னும் அடிக்கு, ஆதிண்டு குற்றியையுடைய இடத்தினும் எனனும் பட்டினப்பாலை அடிக்கு (249) தெய்வமுறையுந் தறி’ எனவும் நச்சர் உரைத்துள்ளார். திருவருட் குறியாக நடப்பட்ட தறியிடத்தினும், (பொ.வே.சோ) இறைவனுக்குக் குறியாக நடப்பட்ட கந்து எனக் கூறப்பெறும் கல்நிலையிலும், (ச.வே.சு) என்னும் உரைகளும் உள்ளன. தெய்வம் உறையும் தறி (தூண்கல்) என்பதே பொருத்தமானது.

அகநானூற்றில் :

பாலை நிலத்துவழியே தலைவன் பொருளீட்டச் செல்கிறான். அவ்வழி புலியின் வலியைத் தொலைத்த யானை மதம் செருக்கி வழிப்போவோரைக் கொல்வது. முள்ளம்பன்றி திரிவது; கரடிக் கூட்டம் புற்றாஞ்சேற்றினைத் தேடித் திரிவது. பாழடைந்த ஊரில் புற்றெழுந்த சுவருடையதும் புதர் மண்டியதுமாகிய பொதியிலில் வழிபடுவார் இன்மையால் தெய்வம் நீங்கிய கரிய அடியுடைய கந்து இருக்கிறது. அங்குப் பழைய நினைப்பால் தங்கிய ஆண் புறா, பெடையை அழைக்கிறது. அத்தகைய பாறை நிறைந்த வழியது.

**“புற்றுடையச் சுவர புதலிவர் பொதியில்
கடவுள் போகிய கருந்தாட் கந்தத்து
உடனுறை பழைமையின் துறத்தல் செல்லாது”**

(307. 11-13)

இதனால் பொதியிலில் உள்ள கந்தில் ஊர் பாழாகும் முன் தெய்வம் உறைந்திருந்தது தெளிவு.

புறநானூற்றில் :

வயல் வளமும் வருவாயும் மிக்க ஓர் ஊர் யாது காரணத்தாலோ பாழ்பட்டது. கந்தத்துள் இருந்த தெய்வம் கைவிட்டகல பலியிடம் மாறிப் பாழ்பட்ட பொதியிலாயது. முன்பு, அவ்விடத்தில் முதியோர் சூதாடுகருவிகளை இட்ட குழியில் காட்டுக் கோழிகள் முட்டையிட்டன. அத்தகு ஊர் பாழாய், காடாயிற்று.

**“கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப்
பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியில்**

நரைமூ தாளர் நாயிடக் குழிந்த
வல்லி னல்லக நிறையப் பல்பொறிக்
கான வாரண மீனும்”

(52.12-16)

(நாய் - சூதாடு கருவி)

பட்டினப்பாலையில் :

பகைவரால் வெல்லப்படும் முன் ஊர் நல்ல நிலையில் இருந்தபோது, கந்துடைப் பொதியிலில் கொண்டி மகளிர் நந்தா விளக்கேற்றி மலரணிந்து மெழுகின இடத்தில் பலரும் தொழுதனர். புதியவர் வந்து தங்கினர். ஊர் பாழ்பட்ட போது பொதியிலின் பருத்த தூண்கள் சாயும்படி களிறுகள் தம்முடலை உரிஞ்சி பிடிக்களோடு கூடித் தங்கின.

“கொண்டி மகளிர் உண்டுறை மூழ்கி
அந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின்
மலரணி மெழுக்கம் ஏறிப் பலர்தொழ
வம்பலர் சேக்கும் கந்துடைப் பொதியில்
பருநிலை நெடுந்தூண் ஒல்கத் தீண்டிப்
பெருநல் யானையொடு பிடிபுணர்ந் துறையவும்”

(246-251)

மணிமேகலையில் :

கந்திற் பாவை வருவதுரைத்த காதை (21)யின் முதலடியே
‘கடவு ளெழுதிய’ நெடுநிலைக் கந்தின்
‘குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயில்’ (1-2)

எனத் தொடங்குகிறது. அது முதியாள் கோட்டம். அங்குள்ள தூணியல் கந்திற் பாவை இருந்தது.

“..... மன்றப் பொதியிற்
கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை” (6-7)

எனவும் வருவதால் ‘நெடுநிலை கந்தின்’ என்றும் ‘கந்துடை நெடுநிலை’ என்றும் சுட்டப்படுகிறது எனலாம். கந்திற் பாவை காஞ்சனனுக்கு உரைத்ததைக் கேட்டு மயக்கமுற்ற மணிமேகலை எழுந்துள்ளாள்.

சங்க காலத்தில் நிகழ்ந்த கந்துவழிபாடு பற்றிப் பட்டினப்பாலையில் ஓரளவு தெரிகிறது. ஆனால் அகத்திலும், புறத்திலும் கடவுள் கைவிட, பாழ்பட்ட கந்தத்து நிலையே காணப்படுகிறது.

இன்றைய நிலையில் கந்துவழிபாடு :

சங்க காலத்துக்கு முன்பே ஊர்ப் பொதுவிடத்தில் 'கந்து' நட்டு நிகழ்ந்த வழிபாடு இன்றும் தொடர்கிறது. எங்கே? சேரலத்தில் (கேரளா) இடுக்கி மாவட்டத்தில், உடுமலைப்பேட்டை - மூணாறு சாலையில் மறையூரிலிருந்து இடப்பக்கம் இறங்கி மலையேறினால் காரையூர் வரும். இங்கு தான் சாலைக்கு மேல்புறம் கந்துவழிபாடு நிகழுமிடத்தைக் கண்டோம். (14.09.2019) அங்குள்ளவரில் பலர் தமிழில் பேசினர்.

கந்துடைப் பொதியில் :

8X8 சதுரத்தில் வடக்கு நோக்கிய மேடையில் மூங்கில், யூக்கலிப்டசு மரம், வாழைப்பட்டையால் கட்டி, மேலே சமக் கூரையாக இலை தழைகளைப் போட்டிருந்தனர். 3' X 3' நீள அகலத்தில் குச்சி வாழை மட்டையால் தடுத்து மேலே கூம்பு வடிவில் வேப்பிலையைப் பரப்பியிருந்தனர். இதன் நடுவில் மண்குழி ஒன்று இருந்தது. அதில் மரத்தாலான மூன்றடி உயரக் கந்து இருந்தது. நாங்கள் சென்றபோது விடையாற்றிக்காக (விழா முடிவு) ஆற்றில் விட கந்தினை எடுத்துச் சென்றனராம். ஆவணித் திங்கள் வளர்பிறைச் செவ்வாயில் விழா சாற்றுகின்றனர். மூன்றாம் செவ்வாயில் விடையாற்றி செய்து விழாவை நிறைவு செய்வர்.

அங்குள்ள பாறைகளில் (கோவிலுக்கு மேல்புறம்) உரல் குழிகள் பத்துக்கு மேலிருந்தன. அதில் மாவிடித்து பெண்கள் மாவிளக்குப் போட்டு 'கந்து' கோயிலுக்குச் செல்வர். ஆண்கள் உரித்த முழு தேங்காயில் துளையிட்டு எண்ணெய் திரியிட்டு கையில் வைத்து ஆடிப்பாடி வருவராம்.

உரல் ஒவ்வொன்றின் அருகில் பெயர்களுடன் அடிப்பித்த கல்குழி, ... கற்குழி எனப் 10 ஆம் நூற்றாண்டு, 17 ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுகளாய் இருந்தன. ஒன்றில் மட்டும் தமிழி எழுத்து இருந்தது. சில எழுத்துக்களைப் படித்தேன். இவ்விழா காரையூர் சுற்றிய ஐந்து ஊர் மக்கள் மட்டும் கொண்டாடுவராம். அவ்வூர்கள் : மறையூர், காரையூர், கீழாந்தூர், காந்தலூர், கொத்தக்குடி (போடி நாயக்கனூர் அருகில்). கீழே வரும் வழியில் உள்ள தென்காசி நாதர் கோயில் கல்வெட்டு ஒன்று, 'மீமிசை நாட்டுக் காரையூர்' என்கிறது. திருச்சிராப்பள்ளி - காரையூர் 270 கி.மீ. தொலைவு.

அறிஞர்கள் பார்வையில் :

1. தேவநேயப் பாவாணர்

முருகனுருவம் பொறித்த தூண்களை அம்பலங்களில் நிறுத்தினதால் அவனுக்குக் கந்தன் என்னும் பெயரும் தோன்றிற்று. கந்து – தூண்; கந்தம் - தூணம், பெருந்தூண்.

“கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப்

பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியில்”

(புறம் :52)

என்று புறப்பாடல் கூறுதல் காண்க.

கற்றூண்களில் தெய்வ உருவம் பொறிப்பதைக் ‘கந்திற் பாவை’ என்னும் மணிமேகலைச் சொல்லாலும் அறிக.

கந்து – கந்தம் - கந்தன்

ப.24, தமிழர் மதம் - 2000 – தமிழ்மண்

2. ஓளவை சு. துரைச்சாமிப்பிள்ளை

மன்றங்களின் நடுவில் ஒரு மரம் நின்று நிழல் செய்யும். அதன் கீழ் அகலமான மேடை கட்டியிருப்பர். மரத்தடியில் வேலை நட்டு முருகவேளை வழிபடுவதும், கம்பத்தறிகளை நட்டுக் கடவுள் வழிபாடு செய்வதும் உண்டு. தறிகளுக்குக் கந்து என்பது பெயராதலால் கந்து நட்ட மன்றங்களைக் கந்துடை மன்றம் என்றும், கந்துநிலை என்றும் கூறுப. கந்துடை நிலைகள் பிற்காலத்தே சிவலிங்கமாக மாறின. மேலே கூறிய மன்றங்களும், பொதியிலும் கந்துடை நிலையும் ஊரவர் இருந்து அறம் கூறும் நீதி மன்றமாகவும் பணிபுரிந்தன.

ப.44. உரைவேந்தர் தமிழ்த்தொகை 2009 – தமிழ்மண்

3. இரா.இளங்குமரனார்

கந்துவழிபாடு, நடுகல் வழிபாடு. நடுதறி வழிபாடு எனவும் படும். ‘கன்றாப்பூர் நடுதறி’யைச் சுட்டுவார் அப்பரடிகள். நால்வகை வாழ்த்துக்களில் கந்தழி என்பதும் ஒன்று. கந்து – பற்று, பற்றுக்கோடு; அழி – அற்றது. பற்றற்ற ஒன்று கந்தழி என்பதாகும். ப.300. சங்க இலக்கியப் பாடல் அடைவுக் களஞ்சியம் (அச்சில்) கந்து வழிபாடு போல எத்தனையோ வழிபாடுகள் பண்டு இருந்தன. காலப்போக்கில் சில மறைந்தன.

தி. செளரிப் பெருமாள்

அரங்கனார் புத்துரை (1915)

ஸ்ரீ உதவியுரைத்தல்

முனைவர் ஆ.மணி,
தமிழன்னை ஆய்வகம்,
புதுச்சேர் - 605 009.
அலைபேசு : 94439 27141

தாமரை மேலுறை மாமகள் சேர்தரு
மார்புடை மாலவ னேர்பெறு திருவடி
யடியனே னகத்திடைப் படியுமா கொண்டரு
முத்தமி ழறிந்திடு நத்தகை
நாவலர் முன்னுரை மேவவைத் தனனே.

அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழியை யான் கற்க அவாவின வகையும், அக்காலைக் கற்றலிற் றடை எற்குறாவாறு தாங்கிய தக்கார் தகையும், பின்னர்ப் பணியில் அமர்வான் புக்க விதமும், அக்காலத்துத் தளராது வைத்திட்ட தக்காரிதமும் இந்நூற்குரையை இயற்றுவான் கொண்ட எண்ணமும், அ.: தினிது முற்றுமாறு உயர்ந்தார் உதவிய வண்ணமுமென இவற்றையே, நல்லார் நல்லன கொண்டு அல்லன களைவரென நம்பி ஈண்டுத் தொகுத்தெடுத்து ஓதலுற்றேன். ஐந்தாமாண்டில் அன் னையையும், பதினைந்தாமாண்டில் தந்தையையும், இருபதாமாண்டில் முதன் மனைவியையும் இழந்த யான், அன் னையற்றமையை ஒரு சிறிதும் கருதாவாறு என்னைக் காப்பாற்றிய தந்தையார் பழக்கி வைத்திருந்த பழக்கத்தால் படிப்பிடை ஆவல் கொண்டு செந்தமிழ் கற்பான் மதுரையை அடைந்தேன். அங்குக் கருதிச் சென்றவாறு தமிழ்ச் சங்கத்து இடம் பெற்றிடாமையின், கருதியதைக் கைவிட்டு மீளுதலிற் கருத்தின்றிக் கலங்க வீழ்ந்த நாயகனே போலக் களைதுணை பெற்றிடாது கவற்சி மிக்கிருந்தேன்.

அக்காலைச் சோழவந்தானையடுத்த கருப்பட்டிக் கிராமத்தார் ஒருவர், சோழவந்தான் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ- கிண்ணிமடம் ஸ்வாமிகள் தட்டின்றிக்

கற்பிக்குமென்றும், சோழவந்தான் மதுரையினும் உறைவதற்கு இனிதாகுமென்றும், உங்கட்கு வேண்டியவை முற்றும் யான் உதவுவேனென்றும், மதுரையிற் சிலநாள் வரைத் தமக்கு தங்க வேண்டிய பல வேலைகளிருப்பதால், இப்பொழுதே சோழவந்தானில் ஸ்ரீ - ஸ்வாமிகளிடம் அழைத்துக் கொண்டு போய் வேண்டியன செய்ய இயலாததாகின்ற தென்றும், தாமே நேரிற் சென்று காணலாமென்றும், ஆனால், தாம் கூறியவை எவற்றையும் ஸ்ரீ - ஸ்வாமிகளிடம் தெரிவிக்க வேண்டாமென்றும் கூறி அச்செல்வர் செல்லலராயினார். 'உற்றார்முற் றோன்றோ வறாமுதல்' என்பது பொருளுரையாதலின், அவர்கள் சொல்லை முற்றும் நம்பி அன்றே சோழவந்தானுக்குச் சென்று கிண்ணிமடத்தில் விசாரித்தேன். அங்குள்ளார்களால், அடிகள் அடுத்த கருப்பட்டிக் கிராமத்திற்குச் சென்றிருப்பதை அறிந்து ஆங்குச் சென்று கண்டு கொண்டு என் குறைகளைக் கூறிக் கொண்டேன்.

அக்காலத்து ஸ்ரீ - மஹாஸந்திதாநம் என்னிடம் காட்டிய வியத்தகு செய்தைகள் என்னைப் பிணித்திட்டன. அவ்வடிகள் பாடஞ்சொல்லிக் கொடுத்தலில் தடையில்லையென்றும், மடத்திலுள்ள புத்தகங்களில் வேண்டியவைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளலாமென்றும், உணவு முதலியவற்றிற்கு வேண்டியன செய்து கொள்ளுதல் வேண்டுமென்றும்³ திருவாய் மலர்ந்தருளியது. கருப்பட்டி போன்ற சொல்லாராய அக்கருப்பட்டியார் உரைத்தவற்றைத் தெரிவித்து சொல்லாராய அக்கருப்பட்டியார் உரைத்தவற்றைத் தெரிவித்து உணவு முதலியவற்றைப் பற்றிய கவற்சி பற்றாதென்றேன். அடிகள் இளமுறுவல் அரும்பிப் பின்னர், ஒரு வாரத்தின்மேல் சோழவந்தானுக்குச் செல்வதாகவும், நன்னூல் மூலம் முழுவதையும் பாடஞ்செய்க வெனவும் கட்டளையிட்டு நன்னூற் காண்டிகை யொன்றையுங் கையிற் கொடுத்திட்டது. அக்கிராமத்திலுள்ள ஸ்ரீ - கோவிந்த ராஜப்பெருமாள் கோவிலில் உண்டு வையையாற்று மரத்தடியிற் றங்கி நன்னூல் மூலத்தை வரப்படுத்தி ஒரு வாரத்துள் ஸ்ரீ - ஸந்திதாத்தினிடத்தில் ஒப்பித்தேன். அன்றே சோழவந்தான் மடத்திற்கு என்னை அழைத்துக்கொண்டு சென்று கற்பிக்கத் தொடங்கியது.

அப்புத்தப்புதிய சோழவந்தானூரில், முதன்முதலில் யான் பட்ட பொருண் முட்டுப்பாடும் கவற்சியும் மிகப்பல. இங்ஙனம் இரண்டு திங்கள்

சென்றவாக, அப்பொழுது படித்து வந்த இடையியலைப் படித்தற்கு வழக்கம்போல் காலை எட்டு மணியளவிற்குச் சென்ற யான், கவலை நிறைந்த கருத்தினனாய்ச் சிறிதும் பாடத்தை அறிய மாட்டாது தடுமாறுவதைக் கண்டு, அடிகள் புத்தகத்தைக் கீழ் வைக்கவென்றும், பிற்பகலில் பாடங்கேட்டுக் கொள்ளலாவென்றும் கூறி விட்டு, இனிய பலவுரைத்து வந்து என் தவிப்பை என் வாய் கொண்டே மெல்ல உணர்ந்து கொண்டு 'அஞ்சற்க எம் பெருமான் கைவிடான்' என்று திருவாய் மலர்ந்து அக்காலத்து எனக்குண்டாயிருந்த கடன்றொகை முழுவதையும் அடுத்து நின்றாரைக் கொடுத்திடுக எனக் கட்டளையிட்டு என்னைப் பார்த்துக் கடனைத் தீர்த்துவிட்டுக் கவலையின்றி வருக எனக் கட்டளையிட்டருளியது. அங்ஙனமே செய்து பிற்பகலிற் பாடங்கேட்டற்குச் சென்ற யான், உண்ணுமிடத்துக் குறித்த கெடுவில் தொகை கொடுக்காது பேரிடர்ப்படுவதினும் தளிகை செய்து உட்கொள்ளுதல் தக்கதென்றும், வருவாயின்றேல் பிறருணராவாறு பட்டினி கிடத்தலும் வருத்துவதன்றென்றுங் கருதி, தளிகை செய்வதாயின் பாடங் கூற மாட்டேனென்ற அடிகளையும் இணங்குமாறு செய்து அச்சோழவந்தான் பேட்டைமடத்தில் தளிகை செய்துண்டு படிக்கத் தொடங்கினேன். அடிகள் அரிசியும் மேன்செலவிற்குப் பொருளும் உதவியதோடு வேண்டியவற்றைத் தட்டின்றிக் கேட்கலாமென்றும், எம் பெருமான் கைவிடானென்றுங் கூறியருளியது.

அங்ஙனம் சின்னாட்கள் செல்ல, கிண்ணிமடத்திற்கு ஸ்ரீ - மஹாஸந்நிதாநத்தைக் கண்டுகொள்ள வந்த கருப்பட்டி ஸ்ரீமான் ஸி. சுந்தரராமாநுஜ நாயுடுகாரு அவர்கள், என்னை முன்னர் அறியாதிருந்தும், ஸ்ரீ - ஸ்வாமிகள் என்னைக் குறித்து ஒன்றும் உணர்த்தாதிருந்தும், அங்கு யான் படித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, யான் பேட்டைமடத்தில் இருப்பதைத் தாமாகவே கேட்டறிந்து கொண்டு அங்கு வந்து என்னுடன் அளவளாவி, 'தேவரீர் அடியேனைப் பொருட்படுத்தி இச்சோழவந்தானில் எழுந்தருளியிருக்கும் வரையிலும் அடியேன் தரும் அரிசியை உணவிற்பொருட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு உதவியருளல் வேண்டும் எனக் குறையறுவார்போலத் தாழ்ந்து வேண்டிக் கொண்டு, மறுநாளே சில திங்கள்காறும் வருமாறு அரிசியையும் அனுப்பி வைத்தார்கள். யான் சென்று கேட்கும் வேலைகூட மிகுதியும் நேராவாறு, அவர்களாகவே அவ்வூரில் யான்

செந்தமிழ் இதழ்

தங்கியிருந்த நாளெல்லாம் தாமாக ஏற்றுக் கொண்டவாறே கொடுத்து வந்தார்கள். காலத்திற் செய்த இவர்கள் தம் கைம்மாறு கருதாத பேருதவியை எழுமையும் மறவாமல், அவர்கள் எண்ணிய எண்ணிய எய்தி இனிது வாழுமாறு எம் பெருமானை என்றும் இறைஞ்சுவதன்றி என்னாற் செய்யலாவதென்?

அச்சோழவந்தானிலுள்ள பேட்டைமடத்தில் உறைபவரும், ஸ்ரீ - மஹாஸந்திதாநத்தினிடத்தில் பெருந்தொண்டு பூண்டு ஒழுகுபவரும், அறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்தவருமாகிய ஸ்ரீமான் சுப்பையா உபாத்யாயரவர்கள் என்பால் இவ்விப் பொருள்கள் தட்டுப்பட்டிருக்கலாமெனத் தாமாகவே குறித்துணர்ந்து, தட்டுப்பட்டிருக்கலாமெனத் தாமாகவே குறித்துணர்ந்து, அவற்றைக் கொணர்ந்து வைத்து எடுத்துக் கொண்டருளுகவென இரப்பாரே போல வேண்டிக் கொடுத்து, அரிசினும் வேறான பொருள்களைக் குறித்தும் யான் கவலை கொள்ளாதிருக்குமாறு வலிந்துதவி வந்தார்கள். அவர்களின் இன்சொற்கூறல், இயன்றாங்குதவல், நன்னெறி நின்றல் முதலாய நற்குணங்களை நெடுநாள் உடனுறைந்து நேரில் அறிந்தேனாதலின், அவர்கள் வியத்தகு குணங்கள் என்னெஞ்சினின்றும் என்றும் விலகாதனவாகும்.

ஸ்ரீமஹாஸந்திதாநத்தின் வயோதிக தசையைக் கருதி அவ்வடிகளை நெருக்கிப் பாடங்கேட்டலை விட்டு, யானாகவே கற்று என்னறிவிற்கு எட்டாதவற்றை அகத்தில் அமைத்துக் கொண்டு அவ்வடிகளின் அரும்பெறன் மாணாக்கரும், செருக்கென்பது எட்டுணையுஞ் சேரப்பெறாதாரும் இல்லையென்னும் இரப்புச்சொல்லைக் கேளாது தாமாகவே குறிப்பறிந்து உள்ளது மறாதுதவும் வள்ளலாவாரும், அரிதின் உணர்ந்த நூற் பொருள்களையெல்லாம் எளிதில் எவரும் உணர எடுத்துரைக்கும் சொல்வன்மை மிக்காரும், அல்லன புரிவார்க்கும் நல்லனவே புரியும் நல்லியல்பினரும், வளர்பிறைபோல வழிவழிப்பெருகும் வாய்ப்புடை நட்பாட்சியினரும், செய்யுளியற்றல், உரையியற்றல் முதலியவற்றிற் சிறந்தாருமாகிய அச்சோழவந்தான் ஸ்ரீமான் மஹாவித்வான் அ.சண்முகம்பிள்ளை அவர்கள் பாற் சென்று கேட்டுத் தெளிந்து கொள்ளுதலை மேற்கொண்டேன்.

~ ~ ~ ~ ~ - தொடர்ச்சி அடுத்த இதழில்...

சங்கச் செய்திகள்

04.02.2026 அன்று பிற்பகல் கல்லூரி வேலைவாய்ப்பு மையத்தின் சார்பாக 'உங்கள் வேலையைத் திறம்பட உருவாக்குங்கள்' என்ற மாணவர்களுக்கான வேலைவாய்ப்பு வழிகாட்டல் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. கல்லூரி துணை முதல்வர் முனைவர் கோ.சுப்புலட்சுமி அவர்கள் வாழ்த்துரை வழங்கினார். மனநல மருத்துவர் ஐஸ்வர்யா அவர்கள் கருத்துரை வழங்கினார். இளங்கலை மூன்றாம் ஆண்டு மற்றும் முதுகலை மாணவ மாணவியர் திரளாகக் கலந்து கொண்டு பயன்பெற்றனர். நிகழ்வினை உதவிப் பேராசிரியர்களும் வேலைவாய்ப்பு மையத்தின் பொறுப்பாளர்களுமான முனைவர் பா.நேருஜி மற்றும் முனைவர் சு.மலர்விழி ஒருங்கிணைத்தனர்.

12.02.2026 அன்று பிற்பகல் 1:30 மணியளவில் செந்தமிழ்க் கல்லூரி மாணவர்கள் ர.அழகுபாண்டி எழுதிய 'எழுதப்படாத கரும்பலகை' நூலினை, வி.இ.நா.செந்திக்குமார நாடார் கல்லூரி, தமிழ்த்துறை உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் சு.தங்கமாரி அவர்கள் திறனாய்வு செய்தார். அ.முகமது இஸ்மாயில் எழுதிய 'நினைவின் மையல்' நூலினை, முதுகலை முதலாம் ஆண்டு மாணவி யோகஜீ திறனாய்வு செய்தார்.

14.02.2026 அன்று உலக மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு மதுரை, காந்தி அருங்காட்சியகத்தில் நடைபெற்ற விழிப்புணர்வுப் பேரணியில் கல்லூரி மகளிர் மையத்தின் சார்பாக மாணவர்கள் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டு, கவிதை, பாட்டு, சிலம்பம், கரகம், பறை அடித்தல் போன்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் வழங்கினர். இந்நிகழ்வினை மகளிர் மைய ஒருங்கிணைப்பாளர்கள் முதல்வர் முனைவர் ஜெ.போ.சாந்திதேவி அவர்களும், உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் பெ.இந்துராணி அவர்களும் ஒருங்கிணைத்தனர்.

17.02.2026 அன்று சென்னையில் தமிழ்வளர்ச்சித் துறை, புதிய தலைமுறை தொலைக்காட்சியோடு இணைந்து நடத்திய அனைத்துக்

செந்தமிழ் இதழ்

கல்லூரி மாணவர்களுக்கான குறள் வார விழாவின், குறள் வினாடி வினாப் போட்டியில் அனைத்து மாவட்டங்களில் இருந்தும் 110 மாணவர்கள் கலந்து கொண்டனர். மதுரை மாவட்டம் சார்பாகக் கலந்துகொண்ட செந்தமிழ்க் கல்லூரி முதுகலை முதலாம் ஆண்டு மாணவர்கள் ர.அழகுபாண்டி முதல் பரிசாக 1500 ரூபாயும், அ.முகம்மது இஸ்மாயில் இரண்டாம் பரிசாக 1200 ரூபாயும் பெற்றனர்.

19.02.2026 அன்று செந்தமிழ் கல்லூரியும் மதுரை மென்திறன் பயிற்சி நிறுவனமும் இணைந்து நடத்தும் TALLY PRIME 7.0, UPDATED பயிற்சி மற்றும் TALLY குறித்த மாதிரித் தேர்வு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. இந்நிகழ்ச்சியில் உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் பெ.இந்துராணி வரவேற்புரையாற்றினார். துணைமுதல்வர் முனைவர் கோ. சுப்புலெட்சுமி அவர்கள் தலைமையுரையாற்றினார். TALLY நிறுவனத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளர் கருத்துரையாற்றினார். இத்தேர்வில் கல்லூரி மாணவர்கள் ஆறு பேர் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்று, இலவசமாக TALLY பயில நிறுவனத்தாரின் ஒப்புதல் ஆணையினைப் பெற்றனர்.

21.02.2026 அன்று உலகத் தாய்மொழி நாள் விழா கொண்டாடப்பட்டது. இந்நிகழ்வில் தாய்மொழி நாள் உறுதிமொழி ஏற்கப்பட்டது. கல்லூரி துணை முதல்வர் முனைவர் கோ.சுப்புலெட்சுமி அவர்கள் வரவேற்புரை ஆற்றினார். சங்கச் செயலாளர் வழக்கறிஞர் திரு.ச.மாரியப்பமுரளி அவர்கள் தலைமை வகித்தார். செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் செயலாளர் வழக்குரைஞர் திரு.ச.தசரதராமன் அவர்கள் முன்னிலை வகித்தார். மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறை உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் பா.ச.அரிபாபு அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு 'உப்பும் கூலமும் கூழாங்கல்லும்' என்ற தலைப்பில் உலகத் தாய்மொழி நாள் சிறப்புரையாற்றினார். நிகழ்வின் நிறைவில் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் முனைவர் பூ.பூங்கோதை அவர்கள் நன்றியுரை ஆற்றினார். நிகழ்வினை விரிவுரையாளர் வீ.அதிவீரபாண்டியன் தொகுத்து வழங்கினார். பேராசிரியர்கள், மாணவர்கள் திரளாகக் கலந்து கொண்டனர்.

செந்தமிழ் இதழ்

21.02.2026 அன்று உலகத் திருக்குறள் பேரவை நடத்திய அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கான குறள் பேச்சு போட்டியில் 21 மாணவர்கள் பங்கேற்றனர். செந்தமிழ்க் கல்லூரி முதுகலை இரண்டாம் ஆண்டு மாணவி மு.சிவசங்கரி முதல் பரிசாக 3000 ரூபாய் பெற்றார்

26.02.2026 அன்று மதுரை, நான்காம் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடான செந்தமிழ் இதழோடு விருதுநகர், வே.வ.வன்னியப் பெருமாள் பெண்கள் கல்லூரி தமிழ்த்துறை இணைந்து நடத்திய 'தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் வாழ்வியல்' என்னும் பொருண்மையில் நடைபெற்ற பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கில் உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் பா.நேருஜி மற்றும் விரிவுரையாளர் வீ.அதிவீரபாண்டியன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

27.02.2026 அன்று மதுரை, தியாகராசர் கல்லூரியில் நடைபெற்ற அனைத்து கல்லூரி மாணவிகளுக்கான கலை அன்னையர் பேச்சுப் போட்டியில் 31 மாணவியர் கலந்து கொண்டனர். செந்தமிழ்க் கல்லூரி முதுகலை இரண்டாம் ஆண்டு மாணவி மு.சிவசங்கரி இரண்டாம் பரிசாக ரூபாய் 7000 பரிசுத்தொகை பெற்றார்.

பேரன்புடையீர்....!

'செந்தமிழ்' இதழுக்குக் கட்டணம் செலுத்த விரும்புபவர்கள் கீழ்க்கண்ட வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தவும். நன்றி.

Bank name : Indian overseas bank

A/c holder name : Secretary, Fourth Tamil Sangam

A/c No : 031401000030739

Branch : North vadambokki street

மேலும் பணம் செலுத்திய தகவலைத் தெரிவிக்க :

senthamilmonthlyjournal@gmail.com

- பதிப்பாசிரியர்.

செந்தமிழ்க் கல்லூரி

நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம்-மதுரை

(தேசியத் தரக்கட்டுப்பாட்டுக் குழுவின் A தரம் பெற்றது)

(மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பெற்றது)

54, தமிழ்ச் சங்கம் சாலை, மதுரை 625 001 தொலைபேசி: 0452 2343707

- இளங்கலை - இலக்கியம் ◦ இளங்கலை - தமிழ் ◦ முதுகலை - தமிழ்
- முனைவர் பட்ட ஆய்வு.

சிறப்பு அம்சங்கள்: * கணினி, காந்திய சிந்தனை, ஓலைச் சுவடி மற்றும் கல்வெட்டு ஆகியவற்றில் சான்றிதழ், பட்டய வகுப்புகள்.

* பேச்சுக்கலை, படைப்பாக்கத் திறன், யோகா, தியானம், உதவிப் பேராசிரியர் தகுதித் தேர்வு ஆகியவற்றில் சிறப்புப் பயிற்சிகள்.

நன்கொடை
கிடையாது

அனுப்புநர்,
செயலாளர்,

நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம்,
54, தமிழ்ச் சங்கம் சாலை,
மதுரை - 625 001

From,
THE SECRETARY,

Naangaam Tamil sangam,
54, Tamil Sangam Road,
Madurai - 625 001. Tamilnadu, India.

பெறுநர் / To

Book Post

செந்தமிழ் இதழின் முதல் நூற்றிப் பதினைந்து தொகுதிகள் (1902-ஆம் ஆண்டு முதல் -2021-ஆம் ஆண்டு வரை) மின்பதிப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு தமிழ் மின் நூலகத்தின் tamildigitalibrary.in என்னும் இணையத்தளத்தில் காணக்கிடைக்கிறது. அனைவரும் விலையின்றிப் பதிவிறக்கம் செய்து பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.